

A9-0230/2021

5.7.2021

MIETINTÖ

tulevaisuuden kalastajista: uuden työvoimasukupolven houkutteleminen kalastusalalle ja työpaikkojen luominen rannikkoyhdyskuntiin (2019/2161(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Manuel Pizarro

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	27
TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	29
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	39
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	40

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

tulevaisuuden kalastajista: uuden työvoimasukupolven houkutteleminen kalastusalalle ja työpaikkojen luominen rannikkoyhdyskuntiin (2019/2161(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 2 ja 3 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4 artiklan 2 kohdan a, d ja k alakohdan sekä 9, 153 ja 174 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklan,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa” (COM(2017)0623),
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2017/159 kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimuksen täytäntöönpanosta 21 päivänä toukokuuta 2012 EU-maiden maatalouden osuustoimintajärjestöjen keskusjärjestön (COGECA), Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) ja Euroopan unionin kalastusyriyten kansallisten järjestöjen liiton (Europêche) välillä tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta¹,
- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013²,
- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2019 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Kalatalouden sosiaalinen ulottuvuus” (valmisteleva lausunto)³,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
- ottaa huomioon kansainvälisen yleissopimuksen ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS-yleissopimus),
- ottaa huomioon Kansainvälistä merenkulkujärjestöä koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) perustamisesta tehdyn sopimuksen,
- ottaa huomioon vuoden 1977 kansainvälisen yleissopimuksen kalastusalusten turvallisuudesta (Torremolinoksen yleissopimus),

¹ EUVL L 25, 31.1.2017, s. 12.

² EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

³ EUVL C 14, 15.1.2020, s. 67.

- ottaa huomioon Torremolinoksen pöytäkirjan vuodelta 1993 ja Kapkaupungin sopimuksen vuodelta 2012 Torremolinoksen yleissopimuksen päivittämisestä ja muuttamisesta,
- ottaa huomioon merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (STCW-F-yleissopimus) vuodelta 1995,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) vuonna 2001 antaman kalastusraportin nro 966 ”Safety at sea as an integral part of fisheries management”,
- ottaa huomioon FAO:n raportin ”The State of World Fisheries and Aquaculture 2020”,
- ottaa huomioon ILO:n kalastusalan työtä koskevan yleissopimuksen nro 188 vuodelta 2007,
- ottaa huomioon IMO:n vuonna 2005 antamat vapaaehtoiset ohjeet pienten kalastusalusten suunnittelusta, rakentamisesta ja varustamisesta,
- ottaa huomioon Europêchen, COGECAn kalastusosaston ja ETF:n joulukuussa 2000 julkaiseman raportin ”Mutual Recognition of Certificates in the Sea Fishing Sector in Europe” (Bénodet-raportti),
- ottaa huomioon Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) laatiman vuotuisen katsauksen ”2019 Annual Overview of Marine Casualties and Incidents”,
- ottaa huomioon komission tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) 26. syyskuuta 2019 julkaiseman raportin ”Social data in the EU fisheries sector” (STECF 19-03),
- ottaa huomioon unionin kalastuslaivastoa koskevat talouskatsaukset vuodelta 2019 (STECF 19-06) ja 2020 (STECF 20-06),
- ottaa huomioon parlamentin rakenne- ja koheesiopolitiikkayksikön heinäkuussa 2018 julkaistun tutkimuksen ”Training of Fishers” päätelmät,
- ottaa huomioon parlamentin talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikön lokakuussa 2020 julkaistun selvityksen ”The scope of EU labour law: Who is (not) covered by key directives?”,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman erityistoimista naisten aseman kehittämiseksi yhteisessä kalastuspolitiikassa⁴, – ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A9-0230/2021),

⁴ EUVL C 285, 29.8.2017, s. 150.

- A. katsoo, että yhteisellä kalastuspolitiikalla (YKP) on varmistettava, että kalastus ja vesiviljely ovat sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestäviä pitkällä aikavälillä ja että tämän tavoitteen täyttämistä on jatkettava, jotta ala säilyy houkuttelevana uravaihtoehtona työvoimalle; katsoo, että sosiaalisen kestävyys saavuttamiseksi kalastuspolitiikassa olisi otettava huomioon työolot, terveys ja turvallisuus, koulutus, sosiaalinen osallisuus ja kohtuullinen elintaso ja parannettava näitä; ottaa huomioon, että EU:n monissa kalastusyhteisöissä ja monilla kalastusalueilla kalastus- ja vesiviljelyalojen yhteiskunnallinen merkitys on suurempi kuin sen suora taloudellinen panos;
- B. toteaa, että covid-19-pandemian aiheuttama kansanterveyskriisi sekä kaupan ja markkinahäiriöt ovat koetelleet kalastajia kaikkialla Euroopassa; ottaa huomioon, että turvallisuusriskeistä ja kalan alhaisista hinnoista huolimatta kalastajat ovat jatkaneet kalastusta ja korkealaatuisen ruoan toimittamista; ottaa huomioon, että covid-19-kriisin aikana kalastajat on määritelty olennaisiksi työntekijöiksi, jotka harjoittavat tärkeän ruokahuollon varmistavia kriittisiä ammatteja; katsoo, että EU:n toimielinten on kiinnitettävä näihin elintärkeisiin ammattilaisiin erityistä huomiota paitsi heidän merkityksensä vuoksi myös sen vuoksi, että he ovat tärkeitä unionin elintarviketurvan kannalta;
- C. ottaa huomioon, että viime vuosina kalatalousala on kaikkialla Euroopassa käynyt läpi suuria rakenteellisia muutoksia ja uudelleenjärjestelyjä, joissa alusten määrää on vähennetty huomattavasti, mikä on aiheuttanut sosiaalisia seurauksia sekä kalastajille että kalastusyhteisöille; katsoo, että tiedotuksen lisäämiselle on kasvava tarve ja että kalastuksen sosiaaliseen ulottuvuuteen olisi kiinnitettävä enemmän huomiota esimerkiksi arvioimalla sosiaalisia vaikutuksia YKP:hen liittyvien toimintapoliittisten ehdotusten vaikutustenarviointien yhteydessä;
- D. katsoo, että EU:n eri strategioissa, kuten vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa ja Pellolta pöytään -strategiassa, tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa;
- E. katsoo, että myös Euroopan väestörakenteen muutokset on otettava huomioon;
- F. toteaa, että YKP:n sosiaalisia näkökohtia koskevista järjestelmällisistä ja kattavista tiedoista sekä säännöllisistä tieteellisistä analyyseistä on tällä hetkellä puutetta, ja katsoo tämän vaarantavan kalastuspolitiikan suunnittelun; katsoo, että nämä tiedot voisivat antaa kalastuksesta kuvan menestyksekkäänä työurana sekä keinona edistää rannikkoyhteisöjen toimeentuloa ja houkutella nuoria ammatin pariin;
- G. ottaa huomioon, että kalastus, vesiviljely mukaan luettuna, tuottaa elintarvikkeita miljardeille ihmisille maailmanlaajuisesti ja että FAO:n mukaan tämä ala on tärkeä työllistäjä ja tulonlähde 10–12 prosentille maailman väestöstä; toteaa lisäksi, että arviolta 140 miljoonaa muuta työpaikkaa liittyy kalastuksen arvoketjuun, erityisesti kalastustuotteiden jalostukseen ja myyntiin;
- H. ottaa huomioon, että STECF:n raportin 19-03 mukaan naisten osuus pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavan laivaston kokonaistyövoimasta koko EU:ssa oli 5,4 prosenttia, kun taas heidän osuutensa laajamittaisesta kalastusta harjoittavassa laivastossa oli 1,9 prosenttia ja aavanmeren kalastusta harjoittavassa laivastossa

2,3 prosenttia; toteaa kuitenkin, että naiset muodostavat enemmistön työvoimasta tietystä pyynti- tai puoliviljelytoiminnassa, kuten rannalta tapahtuvassa simpukoiden pyynnissä, ja että naisten tekemää tärkeää työtä muiden toimintojen ylläpitämiseksi, mukaan lukien säilöntä ja jalostus, pakkaaminen, verkkojen valmistus sekä kalalastien purkaminen ja kalojen puhdistus (neskatillas), ei ole otettu huomioon; ottaa huomioon, että tiedoissa on eroja jäsenvaltioiden välillä ja että naisten työ ja heidän merkittävä panoksensa alalle jätetään huomiotta eikä sitä edelleenkään tunnusteta riittävästi;

- I. ottaa huomioon, että Eurostatin tuoreimpien tietojen⁵ mukaan EU:n kalastusalalla työskenteli vuonna 2017 yhteensä noin 180 000 henkilöä, joista noin kolmannes vesiviljelyalalla; ottaa huomioon, että tästä kokonaismäärästä 41 000 henkilöä työskenteli kalastuksen alkutuotannossa Espanjassa, 29 000 Italiassa, 21 000 Kreikassa, 20 000 Ranskassa ja 14 700 Portugalissa; ottaa huomioon, että vaikka Italian, Kreikan ja Portugalin osuus EU:n kalastustuotannosta vuonna 2017 oli vain 11 prosenttia, näiden kolmen jäsenvaltion osuus alan työpaikoista oli 35,9 prosenttia; ottaa tässä yhteydessä huomioon, että Espanja, Ranska ja Portugali ovat jäsenvaltioita, joilla on syrjäisimpiä alueita ja siten laajempi merellinen ulottuvuus, ja että kalatalousalalla on erittäin tärkeä sosioekonominen rooli näillä alueilla;
- J. ottaa huomioon, että Eurostatin vuonna 2019 julkaisemat tilastotiedot⁶ osoittavat, että vuonna 2018 maa-, metsä- ja kalatalousalalla kaikkiaan 14,4 prosenttia työntekijöistä oli vähintään 65-vuotiaita, ja toteaa, että tämä ala työllistää eniten ihmisiä tässä ikäryhmässä; ottaa huomioon, että vaikka tähän ikäryhmään kuuluvien työntekijöiden osuus on vähentynyt jatkuvasti vuodesta 2008, siihen kuuluvien työntekijöiden todellinen määrä ei ole vähentynyt samassa suhteessa;
- K. katsoo, että kalastusalalla on keskeinen merkitys kalataloustuotteiden yleiselle saatavuudelle sekä elintarviketasapainolle eri jäsenvaltioissa ja unionissa ja että kalastusalalla on huomattava rooli rannikkoyhteisöjen sosioekonomisessa hyvinvoinnissa, paikallisessa kehityksessä, työllisyydessä, taloudellisen toiminnan säilymisessä ja luomisessa ketjun alku- ja loppupäässä sekä paikallisten kulttuuriperinteiden säilymisessä;
- L. katsoo, että on otettava huomioon kalastuselinkeinon sosiaalisesta rakenteesta, kaupankäyntimuodoista sekä kalastusalueiden välisistä rakenteellisista ja luonnollista eroista aiheutuvien kalastustoiminnan erityispiirteiden lisäksi laivastojen, laivastonosien, kohdelajien, pyydysten, tuottavuuden, kulutustottumusten ja EU:n jäsenvaltioiden asukaskohtaisen kalankulutuksen määrän huomattavat erot;
- M. ottaa huomioon, että unionin kalastuslaivastoa, vesiviljelyä ja kalanjalostusteollisuutta koskevien sosiaalisten indikaattorien keruu otettiin käyttöön kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta annetulla asetuksella (EU) 2017/1004; ottaa huomioon, että sosiaaliset muutujat on kerättävä joka kolmas vuosi vuodesta 2018 alkaen, mukaan lukien työntekijät sukupuolen mukaan, kokopäiväiset työntekijät (FTE) sukupuolen mukaan, palkaton työvoima sukupuolen

⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Fishery_statistics#The_factors_of_production

⁶ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/10166544/KS-02-19%E2%80%91EN-N.pdf/c701972f-6b4e-b432-57d2-91898ca94893>

mukaan, työntekijät iän mukaan, työntekijät koulutustason mukaan, työntekijät kansalaisuuden mukaan, työntekijät työsuhteen laadun mukaan, maakohtaiset kokoaikaiset työntekijät yhteensä;

- N. ottaa huomioon, että STECF:n EU:n kalatalousalan sosiaalisia tietoja käsittelevän raportin 19-03 mukaan vuonna 2017 unionin kalastuslaivastossa työskenteli noin 150 000 henkilöä, mikä vastaa noin 99 000:tta kokoaikaista työntekijää; ottaa huomioon, että unionin kalastuslaivaston työntekijöistä suurin osa (96 prosenttia) oli miehiä ja 4 prosenttia naisia; ottaa huomioon, että ilmoitettujen ikätietojen mukaan unionin kalastuslaivaston työntekijöistä suurin osuus (58 prosenttia) oli 40–64-vuotiaiden ikäryhmällä, toiseksi suurin osuus (26 prosenttia) 25–39-vuotiaiden ikäryhmällä, 7 prosenttia oli yli 65-vuotiaita, 5 prosenttia kuului 15–24-vuotiaiden ikäryhmään ja 4 prosentin ikäryhmä ei ollut tiedossa; ottaa huomioon, että ikäprofiilit vaihtelivat huomattavasti eri jäsenvaltioissa: Virossa 31 prosenttia kalastajista oli yli 65-vuotiaita, kun taas monissa muissa jäsenvaltioissa saman ikäryhmän osuus kalastajista on hyvin pieni (1 prosentti Belgiassa ja Saksassa ja 2 prosenttia Suomessa);
- O. ottaa huomioon, että vuonna 2017 unionin kalastuslaivaston työntekijöistä 52 prosentilla oli matala koulutustaso, 24 prosentilla keskitason koulutus ja 4 prosentilla korkea koulutustaso; ottaa huomioon, että kalastusalan työntekijöiden suhteellisen suuren osuuden (20 prosenttia) koulutustasoa ei tiedetty, mikä saattaa kertoa siitä, että tämä kysymys voidaan mieltää arkaluonteiseksi; ottaa huomioon, että koulutustasot vaihtelivat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen: vain 1 prosentilla portugalilaisista kalastajista oli korkea koulutustaso, kun taas Ruotsissa vastaava luku oli 21 prosenttia;
- P. ottaa huomioon, että vuonna 2017 suurin osa unionin kalastuslaivaston työntekijöistä oli työskentelymaansa kansalaisia (86 prosenttia), EU:n ja ETA:n ulkopuolisten maiden kansalaisia oli 8 prosenttia, työntekijöitä, joiden kansalaisuus ei ole tiedossa, oli 3 prosenttia, muiden EU-maiden kansalaisia 3 prosenttia ja ETA-maiden kansalaisia 0,1 prosenttia; toteaa, että eri jäsenvaltioiden laivastoissa työskentelevien kyseisen maan kansalaisten osuus vaihteli huomattavasti: Irlannin laivaston työntekijöistä 27 prosenttia oli muita kuin Irlannin kansalaisia ja Belgian laivastossa työskentelevistä 36 prosenttia; toteaa, että sen sijaan 94 prosenttia Italian laivaston työntekijöistä oli syntynyt Italiassa, 99 prosenttia Portugalin laivaston työntekijöistä oli Portugalin kansalaisia ja kaikki Bulgarian laivastossa työskentelevät olivat Bulgarian kansalaisia;
- Q. ottaa huomioon, että vuonna 2017 61 prosenttia unionin laivastossa töissä olevista oli palkansaajia ja 36 prosenttia oli alusten omistajia ja että työsuhteen laatu vaihteli suuresti jäsenvaltioiden välillä: Belgian laivastossa kaikki työntekijät olivat palkansaajia ja Ruotsin laivastossa vain 28 prosenttia;
- R. toteaa, että tästä huolimatta suurin osa jäsenvaltioista ja EU:n kalastusalan talouskumppaneista nostaa usein esiin joillakin kalastustoiminnan aloilla vallitsevan tulojen epävarmuuden, joka on yksi niistä syistä, miksi nuorten kiinnostus kalastukseen on vähäistä ja vähentynyt edelleen viime vuosina; toteaa myös, että tulojen epävarmuus vaikeuttaa entisestään työpaikkojen katoamisesta kärsivien toimintojen ylläpitämistä rannikkoyhteisöissä;

- S. ottaa huomioon, että tästä huolimatta suurin osa jäsenvaltioista ja EU:n kalastusalan talouskumppaneista mainitsee usein, että nuoret eivät ole kiinnostuneita kalastuksesta, ja toteaa, että tämä seikka tunnustettiin ensimmäisen kerran ainakin kaksi vuosikymmentä sitten ja että se aiheuttaa lisävaikeuksia koko kalastuslalle ja pahentaa sosiaalisia ongelmia mantereen ja merentakaisen alueiden rannikkoyhteisöissä;
- T. katsoo, että syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja pysyvät rakenteelliset rajoitteet on tunnustettava ja otettava huomioon; korostaa, että kalatalousalalla on merkittävä rooli näiden alueiden sosioekonomisessa tilanteessa, työllisyydessä sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi ja että kestävässä sinisessä taloudessa on mahdollisuuksia työllisyyden kasvuun; korostaa, että maantieteellinen sijainti asettaa syrjäisimmät alueet etuoikeutettuun asemaan rannikko- ja valtamerialueiden seurannassa ja valvonnassa ja että tätä olisi hyödynnettävä EU:n pyrkimyksissä torjua laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä (LIS) kalastusta;
- U. toteaa, että EU:n LIS-asetuksessa⁷ otetaan huomioon ainoastaan laittomasti pyydytetyt kalat eikä sillä varmisteta sitä, että myös kalastusaluksilla tapahtuneisiin vakaviin työvoimaa koskeviin rikkomuksiin ja perusoikeuksien loukkauksiin yhdistetty kalastus kielletään;
- V. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan kalastajien toimeentulo riippuu heidän aluksistaan ja että riskit vaihtelevat kalastusmenetelmän, kalastuspaikan ja sääolojen, aluksen koon, käytettyjen välineiden sekä kunkin kalastajan tehtävien mukaan; ottaa huomioon, että suuremmilla aluksilla pyydykset ja muut raskaat välineet aiheuttavat miehistölle huomattavan kuoleman- tai loukkaantumisen riskin, kun taas pienillä aluksilla voi olla huomattava riski siitä, että alus kaatuu suurina saaliina nostettaessa, alus täyttyy vedellä kovassa merenkäynnissä tai jää suuremman aluksen alle; toteaa, että siten kuhunkin kalastustoiminnan muotoon ja aluksen kokoon liittyy omat turvallisuusriskinsä;
- W. ottaa huomioon, että merellä tapahtuvissa onnettomuuksissa ja vaaratilanteissa menetetään kaikista meriliikenteessä käytettävistä aluksista useimmin kalastusaluksia, vaikka kalastustoiminta ei ole onnettomuuksia eniten aiheuttavaa toimintaa; toteaa, että kalastusaluksiin liittyvien vaaratilanteiden määrä kasvoi 40 prosenttia vuonna 2018;
- X. toteaa, että kalatalousalalla vuosittainen kuolonuhrien määrä on 32 000 henkilöä, puhumattakaan tuhansista enemmän tai vähemmän vakavissa onnettomuuksissa loukkaantuneista; ottaa lisäksi huomioon, että tällä raskaalla alalla toimivien ammattitaudit ovat lisääntyneet hälyttävästi viime vuosina, ja toteaa ammattijärjestöjen tehneen saman huomion;
- Y. toteaa, että loppujen lopuksi kalastus on rankka ammatti, jossa toimiviin kohdistuu vakavia terveys- ja turvallisuusriskejä; ottaa huomioon, että ILO tunnusti tämän ongelman vuonna 2007 tehdystä yleissopimuksesta ja kehotti sen ratifioineita maita takaamaan turvalliset ja terveelliset työolot tälle alalle;

⁷ Neuvoston asetukset (EY) N:o 1005/2008, annettu 29. syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

- Z. ottaa huomioon, että vaaratilanteiden lukumäärän kasvusta huolimatta kalastusaluksilla tapahtuneista onnettomuuksista ja vaaratilanteista johtuvien kuolonuhrien määrä on vähentynyt ja että suurin osa vaaratilanteista johtuu inhimillisistä tekijöistä (62,4 prosenttia), kun taas toiseksi yleisin vaaratilanteiden syy on järjestelmän tai laitteiston toimintahäiriöt (23,2 prosenttia); ottaa huomioon, että kolme yleisimmin ilmoitettua tekijää, jotka myötävaikuttavat ihmisen toimintaan liittyviin onnettomuuksiin kalastusaluksilla, ovat puutteellinen turvallisuustietoisuus, puutteelliset tiedot ja aluksen henkilöstön puutteelliset työmenetelmät; katsoo, että näitä tekijöitä ei voida käsitellä erillään kalastustuloista;
- AA. ottaa huomioon, että vuonna 2019 EU28:n kalastuslaivaston aluksista 64,9 prosenttia oli vähintään 25 vuotta vanhoja⁸ ja koko laivaston keski-ikä oli 29,9 vuotta⁹, eli hyvin suuri osa laivastosta on vanhaa eivätkä toiminta- ja turvallisuusolosuhteet niillä ole parhaat mahdolliset, mikä lisää riskejä ja hankaloittaa toimintaa;
- AB. ottaa huomioon, että turvallisuuskysymykset (kalastustoimintaa pidetään yleisesti riskialttiina ammattina), kalastusaluksilla tehtävän työn raskas luonne epävarmoine tuloinen sekä vakaan ja säännöllisen korvauksen takeiden puuttuminen ovat merkittäviä tekijöitä nuorten kalastusta kohtaan osoittaman vähäisen kiinnostuksen taustalla ja vaarantavat siten kalatalousalan sukupolvenvaihdoksen ja koko alan tulevaisuuden;
- AC. ottaa huomioon, että kalastajien pätevyyskirjojen ja peruskoulutuksen standardoinnin puute sekä jäsenvaltioiden riittämätön yhteistyö kalastajien pätevyyskirjojen ja peruskoulutuksen vastavuoroisessa tunnustamisessa todettiin rajoitteeksi 20 vuotta sitten, mutta nämä puutteet ovat siitä huolimatta edelleen korjaamatta;
- AD. ottaa huomioon, että unionin laivaston taloudellisen suorituskyvyn tulokset viittaavat yleisellä tasolla tulojen kasvuun sekä voittojen ja kalastajien keskiansioiden vuotuisen nousuun vuodesta 2013, kun tarkastellaan koko laivastoa; toteaa, että kun näitä suuntauksia analysoidaan yksityiskohtaisesti jäsenvaltioittain, merialueittain ja kalastuslaivastoittain, laivastotyypeistä ja kiintiöistä riippuen, ne eivät päde kaikkialla eivätkä etenkin kuvasta pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavan EU:n laivaston suuntauksia;
- AE. toteaa, että vaikka kalakantojen tila yleisesti ottaen kohenee EU:ssa, STECF:n vuoden 2019 talouskatsauksen mukaan kalastusalusten lukumäärä, kalastuskapasiteetti ja alan suorat työpaikat vähenevät jatkuvasti vuodesta toiseen;
- AF. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa huomattavalla osalla kalastajista on matalat ja epäsäännölliset tulot, jotka asettavat heidät epävakaiseen asemaan eivätkä tarjoa heille riittävää sosiaalista suojelua; toteaa, että nämä seikat vähentävät entisestään kalastusalan houkuttelevuutta nuorten keskuudessa;
- AG. ottaa huomioon, että vuonna 2000 julkaistussa Bénodet-raportissa esitetty kysymys ”Kala tulee merestä, mutta mistä tulevat tulevaisuuden kalastajat?” voidaan kaksi

⁸ Perustuu yli 25-vuotiaiden alusten ja alusten kokonaislukumäärän väliseen suhteeseen:

<https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

⁹ https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

vuosikymmentä myöhemmin muotoilla tarkemmin seuraavasti: ”Kala tulee merestä, ja kalastajat ovat kalojen ja merten suojelijoita, mutta miten voimme elvyttää kalakantoja ja meriä ja mistä tulevat tulevaisuuden kalastajat?”;

- AH. katsoo, että olisi korostettava myös elintason parantamismahdollisuuksia, joita merikalastus on tarjonnut ja joita se voi jatkossakin tarjota;
- AI. ottaa huomioon, että oman yrityksen perustamista suunnittelevat nuoret kalastajat kohtaavat merkittäviä esteitä erityisesti kalastusmahdollisuuksien jakojärjestelmään ja sen vaikutukseen kalastusalueiden hintaan liittyen;
- AJ. ottaa huomioon, että komission on annettava parlamentille ja neuvostolle kertomus YKP:n täytäntöönpanosta 31. joulukuuta 2022 mennessä;

Kalatalousalan aktiiviväestöä koskevan tiedon ja profiloinnin parantaminen

1. korostaa tarvetta parantaa kalastus- ja vesiviljelyalan ja koko sen arvoketjun aktiiviväestöä koskevien tietojen säännöllistä ja järjestelmällistä keräämistä ja saataville asettamista EU:n tasolla ja jäsenvaltioittain eriteltynä;
2. huomauttaa, että laajan maa-, metsä- ja kalatalousalan tilastotietojen yhdistäminen voi käteä tai naamioida tilanteita ja vaihteluja ja vaikuttaa siten kielteisesti kuhunkin näistä aloista; korostaa, että vaikka ne ovat kaikki alkutuotannon aloja, niiden toiminta ei ole kytköksissä toisiinsa eikä kalastuksen osalta edes tapahdu samassa ympäristössä tai samalla maantieteellisellä alueella;
3. muistuttaa, että kuten kalakantojen ja luontotyyppien hoidossa, keskeisen tärkeässä asemassa alan sosiaalisen kehityksen hallinnan ja seurannan kannalta, erityisesti työllisyyden kehityksen osalta, on paras tieteellinen tieto, joka perustuu kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaisella tavalla tuotettuihin luotettaviin, ajantasaisiin tietoihin ja pitkiin aikasarjoihin ja jota ilman ei ole mahdollista seurata ja panna täysimääräisesti täytäntöön sosiaalista pilaria, joka on yksi YKP:n kolmesta kestävästä kehityksen pilarista;
4. huomauttaa, että eri elinten toimittamat tiedot näyttävät osoittavan, että EU:n kalastusalueiden miehistö ikääntyy, mutta että toimien hallinnointi, seuranta ja täytäntöönpano olisi kalastuksen hoidon ja toteutettujen toimenpiteiden mukauttamisen tapaan eriytettävä maantieteellisen alueen, kalastuslaivastojen ja käytettyjen pyydysten mukaan;
5. kehottaa komissiota ja erityisesti Eurostatia sekä jäsenvaltioita ottamaan huomioon työllisyyden suuntaukset sekä työpaikkojen kokonaismäärän että työikäisen väestön koulutustason, sukupuolijakauman ja ikärakenteen osalta kalastus- ja vesiviljelyalalla ja mahdollisuuksien mukaan myös kalastuksen ja vesiviljelyn arvoketjussa ja tuottamaan tältä osin yhtä yksityiskohtaisia tietoja kuin ne, joita on olemassa alan taloudellisen toiminnan ja suorituskyvyn seuraamiseksi täsmällisellä tavalla;
6. on tyytyväinen EU:n kalatalousalan sosiaalisia tietoja koskevaan STECF:n ensimmäiseen raporttiin, jossa esitetään kattava katsaus EU:n tiedonkeruujärjestelmän puitteissa kerättyihin sosiaalisiin tietoihin; korostaa tarvetta käsitellä tämän

ensimmäisen raportin päätelmiä ja kehottaa siksi STECF:n tulevissa sosiaalisia tietoja koskeissa raporteissa hiomaan nykyisiä sosiaalisia indikaattoreita, mikä edellyttää asianmukaista määritelmää siitä, kenet luetaan kalastusalan työvoimaan, ja lisäksi sisällyttämään uusia analysoitavia tekijöitä yhdessä YKP:n yleisiin sosiaalisiin tavoitteisiin liittyvien indikaattorien integroinnin kanssa, erityisesti työntekijöiden suojelun, koulutuksen, ansioiden ja turvallisuuden sekä riittävän, maakohtaista tasoa alemman maantieteellisen laajuuden osalta, sillä on tarpeen tuntea alueelliset ja jopa paikalliset realiteetit;

7. pitää myönteisenä sitä, että EU:n tilastopalvelu Eurostat on perustanut yhteistyössä Portugalin, Espanjan ja Ranskan ja niiden syrjäisimpien alueiden tilastopalvelujen kanssa verkkosivuston, joka sisältää tietoja syrjäisimmistä alueista¹⁰; pitää kuitenkin valitettavana sitä, ettei siellä edelleenkään ole tietoja kalatalousalasta, ottaen huomioon alan merkityksen näiden alueiden taloudelle; kehottaa komissiota ja erityisesti Eurostatia keräämään luotettavaa ja ajantasaista tietoa sinisestä taloudesta ja kalatalousalan työmarkkinoiden muutoksista, kalastajien keskiansioiden muutoksista, heidän koulutustasostaan, osuuksista sukupuolen ja ikäryhmän mukaan sekä tietoa tämän toiminnan laajuudesta ja tuloksista syrjäisimmillä alueilla;

Paremmat työ- ja asuinolot aluksella turvallisuuden parantamiseksi

8. huomauttaa, että vaikka turvallisuusolosuhteet aluksilla ja erityisesti suuremmilla aluksilla ovat parantuneet, EMSAn vuonna 2018 rekisteröimien vaaratilanteiden ja onnettomuuksien määrä kasvoi 40 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna huolimatta siitä, että kuolonuhrien määrä on vähentynyt tasaisesti viime vuosina;
9. huomauttaa, että EMSA vastaa yksin toimenpiteistä, joilla puututaan sellaisiin merellä sattuneisiin onnettomuuksiin ja vaaratilanteisiin, joissa on osallisina yli 15 metriä pitkiä kalastusaluksia, tai tilanteisiin, joissa alle 15 metriä pitkiä aluksia on osallisina onnettomuuksissa yhdessä direktiivin 2009/18/EY¹¹ soveltamisalaan kuuluvien alusten kanssa, ja vastaa yksin tietojen keruusta tällaisista tapahtumista, ja että siksi sellaisia onnettomuuksia ja vaaratilanteita, joissa osallisina on kalastusaluksia, tapahtuu ehdottomasti enemmän kuin EMSAn vuosikertomuksissa saatavilla olevissa tiedoissa esitetään;
10. toteaa, että EU:n merialueilla tapahtuva LIS-kalastus aiheuttaa epäreilua kilpailua eurooppalaisille kalastajille;
11. kehottaa komissiota tukemaan kansallisia viranomaisia järjestelmien hankkimisessa LIS-kalastuksen tunnistamista ja siitä raportoimista varten;
12. huomauttaa, että ammattimaista merenkulkutoimintaa ja erityisesti kalastusta pidetään yleisesti riskialttiina ja vaarallisena ja että tilannetta pahentaa se, että 85 prosenttia EU:n aluksista on pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavia aluksia (joiden kokonaispituus on alle 12 metriä), minkä vuoksi epäsuotuisista sääoloista ja toiminnan harjoittamisesta lähellä rannikkoa aiheutuvat riskit ovat niillä suuremmat;

¹⁰ <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population&lang=en>

¹¹ EUVL L 131, 28.5.2009, s. 114–127.

13. korostaa, että pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavilla aluksilla on vaikeampaa tarjota suoja-tiloja ja parantaa työoloja ja että riskejä aiheutuu myös siitä, että huomattava osa kyseisestä laivastosta on vanhaa; korostaa, että nämä alukset ovat erityisen alttiita ilmastonmuutokseen liittyville voimakkaille sääilmiöille; korostaa, että kaikilla tasoilla ja kaikissa toimintapolitiikoissa tarvitaan jatkuvia ja koordinoituja toimia, joilla pyritään hillitsemään ilmastonmuutoksen seurauksia ja lisäämään kykyä sopeutua niihin, vahvistamaan selviytymiskykyä ja samalla takaamaan kalastajille turvalliset olot;
14. muistuttaa, että rannikkoalueet ja erityisesti syrjäisimmät alueet ovat perinteisesti olleet riippuvaisia kalataloudesta, että ilmastonmuutoksen seuraukset vaikuttavat jo niihin ja että niiden olisi saatava taloudellista tukea voidakseen hillitä ja torjua näitä seurauksia sekä sopeutua niihin, tehdä kalatalousalan työpaikoista varmempia ja kehittää kestävää sinistä taloutta luomalla uusia työpaikkoja;
15. korostaa, että vaikka alusten ja erityisesti kalastusalusten turvallisuusolosuhteita on pyritty parantamaan kansainvälisesti ja EU:n tasolla, kansainvälisiä yleissopimuksia, joissa vahvistetaan alusten ja aluksilla olevien henkilöiden suojelua koskevat säännöt ja järjestelmät, sovelletaan ennen kaikkea suurempiin aluksiin, vaikka monissa jäsenvaltioissa on kansallisia sääntöjä suojelusta ja asuinoloista pienemmillä aluksilla;
16. on huolissaan kansainvälisissä yleissopimuksissa pienimuotoista kalastusta harjoittaville aluksille myönnettyistä poikkeuksista, jotka koskevat ei-sitovia työ- ja turvallisuusnormeja ja jotka voivat johtaa tietyissä laivastonosissa ja eri jäsenvaltioissa työskentelevien kalastajien kohdalla yleisten työ- ja asuinolojen huonontumiseen; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään nopeisiin ja yhtenäisiin toimiin, jotta voidaan soveltaa samanlaisia vakioehtoja ja tukea kaikkia kalastusaluksia niiden noudattamisessa, sillä ne ovat pienten rannikkokaupunkien talouden ja identiteetin peruspilareja;
17. toistaa, että aluksella vallitsevia työ- ja asuinoloja ei voida tarkastella erillään turvallisuusolosuhteista; katsoo, että alusten hyvät työ- ja asuinolot, alusten asianmukainen nykyaikaistaminen, kuten myös kalastajien lepoaika, parantavat kalastustoiminnan turvallisuusolosuhteita, mikä vaikuttaa suoraan kalastajien turvallisuuteen, sillä suuri osa kalastusaluksilla sattuneista onnettomuuksista ja vaaratilanteista liittyy edelleen inhimilliseen virheeseen, olipa syynä tiedon tai koulutuksen puute tai väsymys;
18. katsoo, että sellaisten entisten ja nykyisten kalastajien ja muiden kalastusalan työntekijöiden, joilla on jokin vamma, integroiminen uudelleen työmarkkinoille takaamalla esteetön ja mukautettu työympäristö myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, lisääisi sosiaalista osallisuutta ja auttaisi luomaan lisää tulonmuodostuksen kannustimia alalla ja kalastusyhteisöissä;
19. huomauttaa, että merenkulkualan työntekijät, myös kalastajat, jäävät usein unionin ja jäsenvaltioiden kansallisen työlainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle, kun otetaan huomioon, että monet säännöistä eivät sovellu näiden työntekijöiden todellisiin työolosuhteisiin; huomauttaa, että koska yleisiä työjärjestelyjä ei voida soveltaa johtuen siitä, että kalastajien tulot riippuvat heille myönnettyjen kiintiöiden puitteissa saadusta

saaliista, on varmistettava, että merenkulkijoille ja erityisesti kalastajille, jotka usein ovat myös alustensa omistajia, tarjotaan tarpeisiin mukautetulla tavalla ja edellä mainitut olosuhteet sekä rannikko- ja pienimuotoisen toiminnan erityispiirteet huomioon ottaen tietyt työlaainsäädäntöön liittyvät perusedellytykset;

20. muistuttaa kalastajien oikeudesta järjestäytyä ja hyödyntää työehtosopimusneuvotteluja työolojensa parantamiseksi;
21. huomauttaa, että käytetystä pyydyksestä, aluksen koosta, toiminta-alueesta ja sääolosuhteista riippuen kalastuksessa on erilaisia riskitekijöitä, jotka liittyvät aluksella edellytettäviin työ- ja asuinoloihin;
22. palauttaa mieliin kansainväliset toimet, erityisesti Torremolinoksen pöytäkirjan (1993) ja Kapkaupungin sopimuksen (2012) nojalla toteutetut toimet, joilla muutetaan ja parannetaan Torremolinoksen yleissopimusta (1977), joka tehtiin kalastusalusten turvallisuuden parantamiseksi, ja huomauttaa, että vaikka vaatimuksia vähennettiin vuonna 2012, yleissopimus ei ole vieläkään voimassa, ja kehottaa kaikkia niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet Torremolinoksen yleissopimusta, ratifioimaan sen; muistuttaa, että vuoden 1993 pöytäkirja on saatettu osaksi unionin lainsäädäntöä neuvoston direktiivillä 97/70/EY yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän¹²;
23. pitää myönteisenä IMO:n vuonna 2005 antamia vapaaehtoisia ohjeita pienten kalastusalusten suunnittelusta, rakentamisesta ja varustamisesta mutta huomauttaa, että vapaaehtoisuutensa vuoksi ne voivat toimia vain ohjenuorana ja ettei pienimuotoista rannikkokalastusta harjoitaviin aluksiin sovelleta mitään perusnormeja koskevia oikeudellisia velvoitteita tai niiden standardointia; korostaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat antaneet säännöksiä pienten kalastusalusten rakentamisesta ja turvallisuudesta sekä niiden asuinoloista, ja suosittelee näiden sääntöjen yhdenmukaistamista EU:n tasolla;
24. muistuttaa, että YKP:n perimmäisenä tavoitteena on tehdä kalastustoiminnasta sosiaalisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti kestävä; korostaa, että kalastajien elintason kohentaminen paremmilla työ- ja turvallisuusoloilla on yksi niistä tekijöistä, joilla edistetään työllisyyttä ja kehitystä rannikkoyhteisöissä, houkuttelee nuoria alalle ja saadaan aikaan sukupolvenvaihdos, joka on välttämätön tämän terveellistä ruokaa tuottavan toiminnan jatkumisen kannalta;
25. korostaa, että onnistunut vastaaminen nykyisiin kehityskulkuihin, kuten merellä tapahtuvan energiantuotannon laajentamiseen, suojeltujen merialueiden tehokkaaseen toteuttamiseen ja purkamisvelvoitteen täysimääräiseen täytäntöönpanoon, voi vaikuttaa nuorten sukupolvien houkuttelemiseen alalle; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan EU:n rahoitusta työpaikkojen tukemiseen sekä kestävä kalastuksen ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen alalla;
26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kalastusaluksilla sovelletaan niiden koosta riippumatta korkeimpia turvallisuus-, työ- ja asuinoloja koskevia normeja;

¹² EYVL L 34, 9.2.1998, s. 1.

27. muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että määräaika direktiivin (EU) 2017/159, jolla ILO:n yleissopimus nro 188 (ILO C 188) sisällytetään unionin oikeudelliseen kehykseen, saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä oli 15. marraskuuta 2019; muistuttaa, että kun otetaan huomioon itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien kalastajien suuri määrä EU:ssa ja se, että direktiivi ei kata suurinta osaa heistä, jäsenvaltioiden on ratifioitava ILO:n yleissopimus nro 188, jotta varmistetaan reilu kilpailu kaikkien kalastajien välillä;
28. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan pikaisesti ILO:n yleissopimuksen nro 188, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset kalastusyrityksille kaikkialla maailmassa, etenkin kun otetaan huomioon kalastusalan vahva kansainvälinen ulottuvuus; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan tarvittavat resurssit, jotta se voidaan saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja jotta sitä voidaan soveltaa tehokkaasti, ja tarvittaessa delegoimaan tarkastus- ja asiakirjojen myöntämiseen liittyviä tehtäviä luokitusyrityksille, kun otetaan huomioon näiden tehtävien koordinointiin liittyvät ongelmat joissakin maissa;
29. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksen täydentäväksi direktiiviksi, joka sisältää valvontaa ja vaatimusten noudattamista koskevia säännöksiä, kuten on tehty meriliikenteen osalta, jotta voidaan perustaa yhdenmukaistettu tarkastusjärjestelmä;
30. korostaa, että kalastajien työn rasittavuus on otettava huomioon suunniteltaessa sosiaaliturvamekanismeja esimerkiksi takaamalla oikeus jäädä eläkkeelle keskimääräistä työntekijää aiemmin ilman, että siitä rangaistaan;
31. pitää myönteisenä, että uusi Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahasto (EMKVR) edistää merkittävästi EU:n alusten työ-, asuin- ja turvallisuusolojen parantamista kalastuskapasiteettia lisäämättä kiinnittäen erityistä huomiota rannikko- ja pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaviin aluksiin; korostaa, että EMKVR tukee kalastuksen ja sinisen talouden kestävyyttä ja edistää YK:n kestävän kehityksen tavoitteen 14 toteutumista;
32. kehottaa sisällyttämään yhteiseen kalastuspolitiikkaan kattavat sosiaaliset tavoitteet ympäristötavoitteiden rinnalle ja tunnustamaan, että kalastusalusten työntekijöiden hyvinvointi on olennaisen tärkeää alan tulevaisuuden kannalta;
33. korostaa selvää ristiriitaa YKP:n ja ILO:n yleissopimuksen nro 188, joka saatettiin osaksi EU:n lainsäädäntöä direktiivillä (EU) 2017/159, kaltaisessa sosiaalilainsäädännössä asetettujen vaatimusten välillä; korostaa, että näiden oikeudellisten asiakirjojen mukaan aluksilla on oltava enemmän tilaa ja että vaatimus on pakollinen vähintään 24 metrin pituisille aluksille, kun taas kalastusala ei voi kasvattaa aluksella olevaa tilaa; korostaa ristiriitaa sen, että jäsenvaltioiden on noudatettava ILO:n yleissopimuksessa nro 188 vahvistettuja normeja, ja YKP:n sääntöjen välillä, minkä vuoksi velvoitetta on mahdotonta täyttää; kehottaa komissiota määrittämään vaihtoehtoisia menetelmiä kalastuskapasiteetin mittaamiseksi EMKVR:n yhteydessä ja vahvistaa, että alusten bruttovetoisuuden lisääminen olisi sallittava, jos lisätilalla vastataan tarpeeseen parantaa miehistöjen turvallisuutta ja mukavuutta (ns. sosiaali- tai turvallisuusvetoisuus), ja että näiden toimien olisi oltava tukikelpoisia; korostaa, että aluksella keittiölle, hyteille, wc:ille tai vapaa-ajan viettoon tarkoitettulla tilalla ei ole

mitään tekemistä sen kanssa, mikä on aluksen kyky löytää, pyytää tai varastoida kalaa eli sen kalastuskapasiteetti;

34. muistuttaa, että EU:n laivaston keski-ikä on 23 vuotta ja että pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten ikä voi olla jopa yli 40 vuotta; korostaa, että tulevaan EMKVR:ään olisi sisällytettävä strategia laivaston nykyaikaistamiseksi lisäämättä kalastuskapasiteettia;
35. korostaa lisäksi, että direktiivin 2009/18/EY soveltamisalaan kuulumattomien alusten vaaratilanteita ja onnettomuuksia on seurattava säännöllisesti ja tilastoitava järjestelmällisesti ja yhdenmukaisesti EU:n tasolla, sillä ainoastaan seuraamalla ja arvioimalla näiden lukujen muutoksia maantieteellisten alueiden, laivastojen ja käytettyjen pyydysten mukaan voidaan löytää ratkaisuja, jotka mahdollistavat parannukset ja vähentävät ja estävät tällaisia onnettomuuksia erityisesti paikallista ja rannikkokalastusta harjoittavissa aluksissa;
36. ehdottaa, että komissio harkitsisi tässä yhteydessä EMSAn tehtävän laajentamista ja antaisi sille lisäresursseja tämän seurannan suorittamiseen ja sitä koskevien tietojen esittämiseen säännöllisesti;
37. katsoo lisäksi, että kalastustoiminnan ylläpitämiseksi ja uusien sukupolvien alalle siirtymisen turvaamiseksi on saavutettava muita edellytyksiä, muun muassa investoimalla satamainfrastruktuurin nykyaikaistamiseen;

Koulutuksen parantaminen ja sen varmistaminen, että koulutus tunnustetaan EU:n tasolla

38. korostaa, että Bénodet-raportti, jossa yksilöitiin nuorten kiinnostuksen puutetta kalastukseen koskevat ongelmat ja kiinnitettiin huomiota kalastajien koulutus- ja pätevyisyysjärjestelmien monimuotoisuuteen ja monimutkaisuuteen jäsenvaltioissa, näyttää painuneen unohduksiin, ja toteaa, että mitään merkittävää kehitystä ei ole tapahtunut kaksi vuosikymmentä myöhemmin; korostaa tarvetta yhdenmukaistaa meri- ja kalastusalan koulutusvaatimuksia ja -menettelyjä EU:n tasolla ja ottaa käyttöön näiden tyyppihyväksyntä, myös alukseen nousuun liittyvien menetelmien ja vaatimusten osalta;
39. huomauttaa, että työvoiman liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä ja jopa kolmansista maista EU:hun on kasvussa ja että kalastajien koulutus- ja pätevyisyysjärjestelmiä koskevan standardoinnin puute häiritsee edelleen kalastusalan työvoiman sukupolvenvaihdoksia, joihin tämä liikkuvuus saattaa johtaa; korostaa, että näille järjestelmille on annettava tyyppihyväksyntä EU:n tasolla ja että ne on mukautettava STCW- ja STCW-F-yleissopimusten vaatimuksiin;
40. korostaa, että tämä tilanne heikentää selvästi henkilöiden vapaata liikkuvuutta, joka on monissa perussopimusten määräyksissä vahvistettu yksi EU:n perusperiaate;
41. huomauttaa, että vaikka EU:n ulkopuolisesta maasta tulevalle kalastajalle on kalastusalueella tunnustetut pätevyyskirjat, jäsenvaltion on vaikea antaa hänelle mahdollisuutta päästä samaan työhön toisessa jäsenvaltiossa;

42. korostaa, että muilla merenkulun aloilla, niin virkistys- kuin ammattitoiminnassa, on edistytty merkittävästi koulutuksen kansainvälisessä tunnustamisessa riippumatta siitä, missä maassa koulutus on hankittu, ja että on vain lisättävä yhteistyötä sellaisen peruskoulutuksen tunnustamiseksi, jota tarjoavat kunkin jäsenvaltion tai kolmannen maan kansainvälisesti tunnustettuihin kansallisiin koulutusjärjestelmiin kuuluvat koulut ja oppilaitokset;
43. panee merkille, että vuoden 1995 STCW-F-yleissopimuksessa IMO vahvistaa joukon koulutusta ja turvallisuusvaatimuksia koskevia perusnormeja, mukaan lukien turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset kaikentyypisille ja -kokoisille kalastusaluksille; huomauttaa, että tämä yleissopimus on ollut voimassa syyskuusta 2012 lähtien mutta sitä sovelletaan vain niissä maissa, jotka ovat ratifioineet sen; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet tätä yleissopimusta, ratifioimaan sen;
44. muistuttaa, että tutkintojen ja merenkulkualan turvallisuuskirjojen vastavuoroinen tunnustaminen EU:ssa lisää henkilöstön liikkuvuutta ja tekee merenkulkualan ammateista houkuttelevampia nuorille sukupolville; katsoo, että todistusten tunnustaminen ei saisi aiheuttaa liiallisia taloudellisia ja byrokraattisia rasitteita;
45. panee merkille, että vaikka Euroopan unioni pannut vuoden 1993 Torremolinoksen pöytäkirjan täytäntöön lainsäädännössään direktiivillä 97/70/EY ja kalastusalan työtä koskevalla vuoden 2007 yleissopimuksen direktiivillä (EU) 2017/159, se ei toistaiseksi ole toiminut yhtä nopeasti tai tehokkaasti turvallisuuskoulutuksen alalla; muistuttaa, että päätös (EU) 2015/799¹³, jolla jäsenvaltiot valtuutettiin tulemaan STCW-F-yleissopimuksen osapuoleksi tai liittymään siihen, on osoittautunut tehottomaksi, koska ratifiointi- ja liittymisaste jäsenvaltioissa on edelleen alhainen; muistuttaa, että direktiivissä (EU) 2017/159 veloitetaan jäsenvaltiot hyväksymään kalastajien koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevaa lainsäädäntöä; korostaa siksi, että kalastajien turvallisuuskoulutusta koskevassa unionin lainsäädännössä olisi mentävä STCW-F-yleissopimuksen määräyksiä pidemmälle ottamalla käyttöön myös vaatimuksia, jotka koskevat kaikkia alle 24 metrin pituisia aluksia, joista suurin osa unionin kalastuslaivastosta koostuu; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen direktiiviksi STCW-F-yleissopimuksen saattamisesta osaksi unionin säännöstöä, jotta saatetaan päätökseen kansainvälisesti sovittujen kalastusalan meriturvallisuuden varmistamista koskevien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpano EU:n lainsäädännössä;
46. huomauttaa, että vaikka käytännön tietojen ja työkokemuksen hankkiminen antaa edelleen vankan ja pätevän perustan kalastajien koulutukselle useissa jäsenvaltioissa, virallinen pätevyyskirja, jossa annetaan arvoa myös käytännön kokemukselle, on ainoa keino varmistaa tarvittavan tietämyksen asianmukainen tunnustaminen; panee merkille, että virallinen pätevyyskirja paitsi parantaa kalastajien henkilökohtaista asemaa myös antaa tälle ammatille jonkinlaisen yhteiskunnallisen tunnustuksen;
47. korostaa, että kalatalousalan työntekijöille, erityisesti nuorille ja tällaisesta työstä kiinnostuneille henkilöille, on tärkeää tarjota tasapuolinen ja kattava mahdollisuus saada

¹³ Neuvoston päätös (EU) 2015/799, annettu 18. toukokuuta 2015, jäsenvaltioille annettavasta valtuutuksesta tulla Euroopan unionin edun mukaisesti kalastusaluksen laivavaen koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimuksen osapuoleksi. EUVL L 127, 22.5.2015, s. 20.

neuvontaa, päästä laadukkaaseen työharjoitteluun ja saada ammatillista koulutusta, jotta he voivat sopeutua uusiin markkinasuuntauksiin, kuten luomuelintarvikkeisiin, lyhyisiin toimitusketjuihin, erikoistuneeseen matkailuun sekä paikallisten tuotteiden myyntiin ja myynninedistämiseen uusia teknologioita käyttämällä; vahvistaa, että asianmukainen ja alakohtainen koulutus on olennaisen tärkeää, jotta nuoria voidaan kannustaa jatkamaan rannikkokalastusta ja sen perinteitä;

48. panee merkille, että vaikka EU:n rahoitusta on ohjattu oppilaitoksiin ja kouluihin, jotka tarjoavat ammatillista jatkokoulutusta ja pätevoitymistä sinisen talouden alalla, sen vanhimmalla toiminta-alalla eli kalastuksella on edelleen vaikeuksia tulla hyväksytyksi tällaisissa oppilaitoksissa, lukuun ottamatta alueellisia tai kansallisia koulutusohjelmia, ilman hankitun koulutuksen tunnustamista EU:n tasolla; korostaa tarvetta pyrkiä kohti kalatalousalan koulutuksen standardointia ja tyyppihyväksyntää EU:ssa sekä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä; kehottaa hyödyntämään tätä varten täysimääräisesti EMKVR:n ja Euroopan sosiaalirahasto plussan (ESR+) varoja;
49. pitää myönteisenä, että Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) on käytetty laajasti rannikko- ja maaseutualueiden elvyttämiseen; muistuttaa, että kalastajia olisi tuettava jatkamaan työuraansa maissa, jos he eivät terveyssyistä, työmarkkinoiden muutoksista tai muista syistä johtuen voi jatkaa työskentelyä merellä; katsoo, että EU:n rahastoista, erityisesti ESR:stä, olisi tuettava heidän sujuvaa ammatinvaihtoaan myös elinikäisen oppimisen kautta;
50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan yhteiset perusteet eri kalastajaryhmille tarkoitettulle vakiomuotoiselle koulutus- ja pätevoitymisjärjestelmälle, joka mahdollistaa tietystä jäsenvaltiossa saadun pätevyyskirjan nopean tunnustamisen EU:n tasolla; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä unionin ulkopuolella hankittujen pätevyyskirjojen tunnustamismenettely, joka on yhteensopiva eurooppalaisen koulutuksen tunnustamisjärjestelmän kanssa, mikä helpottaisi kalastajien liikkumista EU:ssa;
51. panee merkille, että ammattipätevyyskriteerit tunnustamisesta annetussa direktiivissä 2005/36/EY¹⁴ ei aseteta kaikkia kalastajia koskevia standardeja koulutusasteesta ja pätevyyskirjoista ja että se haittaa kalastajien liikkumista jäsenvaltioiden välillä; palauttaa mieliin, että vaikka unioni on ottanut käyttöön STCW-yleissopimukseen perustuvia erityisiä ja erilaisia sääntöjä merenkulkijoiden pätevyyskirjojen tunnustamiseksi, komissio ei ole toistaiseksi ehdottanut erityisiä STCW-F-yleissopimuksen mukaisia sääntöjä kalastajien pätevyyskirjojen tunnustamisesta; kehottaa siksi komissiota ehdottamaan erityisiä toimenpiteitä kalastajien pätevyyskirjojen tunnustamiseksi STCW-F-yleissopimuksen määräysten mukaisesti paitsi eurooppalaisia kalastajia myös STCW-F-yleissopimuksen ratifioineiden tai siihen liittyneiden EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisia varten;
52. huomauttaa, että vaikka EMKVR:n tavoitteena on edistää YKP:n täysimääräistä täytäntöönpanoa, tämän tavoitteen saavuttamiseksi kalastajilla on oltava sopiva koulutus ja asianmukaiset pätevyyskirjat, mikä edellyttää, että osa rahoituksesta varataan EU:n nykyisten ja tulevien kalastajien koulutukseen ja pätevyyskirjojen antamiseen; painottaa, että EMKR:n edellyttämä hallinnollinen taakka rajoitti koulutukseen

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7. syyskuuta 2005, ammattipätevyyskriteerit tunnustamisesta. EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

tarkoitettujen varojen käyttöä erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien osalta, ja että uudessa EMKVR:ssä on ratkaistava nämä vaikeudet, jotta sillä voidaan edistää tehokkaasti miehistön koulutusta;

53. korostaa tarvetta varmistaa, että EMKVR:n ja ESR+:n täytäntöönpanoa koskevissa tiedoissa eritellään tarkasti kunkin jäsenvaltion käyttämät määrärahat, joilla vastataan alueellisiin koulutukseen, työllisyyteen ja osallisuuteen liittyviin tarpeisiin;
54. huomauttaa, että vaikka aluksella työskentelyä varten on täytettävä yhä enemmän vaatimuksia, koulutusta ei ole riittävästi, minkä vuoksi alukset joutuvat joskus jäämään satamaan, koska miehistön on osallistuttava pakolliseen koulutukseen maissa; kehottaa EU:ta auttamaan kurssien tehostamisessa ja helpottamaan koulutuspäivien järjestämistä aluksilla edistämällä uutta teknologiaa hyödyntävää etäopetusta;
55. korostaa, että osaaminen ja innovointi ovat olennaisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että kalatalousala kasvaa älykkäällä, selviytymiskykyisellä ja kestäväällä tavalla;
56. huomauttaa, että sinisen talouden, kiertotalouden sekä kalastus- ja ruokamatkailun mahdollisesti synnyttämien uusien työpaikkojen vuoksi olisi viisasta kehittää ennakoivaa ammatillista koulutusta näitä uusia ammatteja ja näiden alojen koulutustarpeita varten, kuten laivanrakennusalalla on ehdotettu;

Sukupuolten tasa-arvon varmistaminen alan työmarkkinoille pääsyssä ja alalle työllistymisessä

57. huomauttaa, että vaikka saatavilla olevat tilastotiedot osoittavat, että naisten osuus kannattavassa kalataloustoiminnassa työskentelevistä on vain 12 prosenttia, monet alukset, erityisesti pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavat alukset, toimivat usein pieninä perheyrittäjinä, joissa naiset hoitavat epävirallisesti kaikki tarvittavat logistisen ja hallinnollisen tuen tehtävät olematta virallisesti missään muussa työsuhteessa;
58. korostaa tarvetta taata kalastajille mahdollisuus koulutukseen ja todistusten saamiseen erityisesti kausityössä ja osa-aikatyössä;
59. huomauttaa, että tällainen epävirallinen avustava toiminta ei tuota näille naisille mitään palkka-, sosiaali- tai eläkeoikeuksia taikka työperäisiin sairauksiin liittyviä oikeuksia ja että jos alusten toiminta keskeytetään, lakkautetaan väliaikaisesti tai lopetetaan, ainoastaan virallisesti kirjoilla olevalla työvoimalla on oikeus sosiaalietuuksiin, mikä lisää työntekijöiden eriarvoisuutta entisestään; korostaa, että jäsenvaltioiden on annettava näiden naisten työlle täysin ammattimainen asema tunnustamalla heidän roolinsa ja ottamalla heidät kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien piiriin;
60. korostaa, että toimissa nuorten houkuttelemiseksi kalastustoimintaan on varmistettava sukupuolten tasa-arvo ja niissä on otettava huomioon naisten asema kalastusalalla kokonaisuudessaan aina kalanpyynnistä alusten hallintaan, vesiviljelyyn, markkinointiin ja kalastustuotteiden jalostukseen sekä naisten rooli tieteessä ja hallinnossa;
61. kehottaa komissiota käynnistämään aloitteita, joilla tunnustetaan naisten työ kalastusalalla ja varmistetaan sukupuolten palkkatasa-arvo; palauttaa mieliin, että

Euroopan sukupuolistrategiassa vuosiksi 2020–2025 edellytetään, että asiaankuuluvilla EU:n varoilla tuetaan toimia, joilla edistetään naisten osallistumista työmarkkinoille sekä työ- ja yksityiselämän tasapainoa, edistetään investointeja hoitopalveluihin, tuetaan naisyrityttäjäjyyttä ja torjutaan sukupuoleen perustuvaa eriytymistä;

62. katsoo, ettei ole mitään syytä sulkea naisia pois tästä ammatista tai vaikeuttaa heidän pääsyään siihen, mistä on osoituksena kalastusaluksilla työskentelevien naispuolisten miehistön jäsenten ja kapteenien määrän kasvu; panee merkille, että kalatalousalalla työskenteleviä naisia edustavia järjestöjä on onneksi useita, erityisesti EU:n neuvonantavissa kalastustoimikunnissa ja alakohtaisissa järjestöissä;
63. pitää myönteisenä, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa on perustettu kalatalousalan naisjärjestöjä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tukemaan uusien järjestöjen edistämistä ja perustamista, jotta naiset saavat enemmän näkyvyyttä ja apua;
64. katsoo, että vaikka naisten rooli kalatalousalalla on usein epävirallinen, heille on annettava taloudellinen ja yhteiskunnallinen tunnustus ja heille on maksettava asianmukainen korvaus; huomauttaa, että parempi tiedottaminen heidän toiminnastaan ja toimenpiteistä heidän asemansa parantamiseksi ja profiilinsa kohottamiseksi auttaa paitsi parantamaan naisten henkilökohtaisen ja sosiaalisen aseman kehitystä myös selventämään heidän todellista rooliaan kalatalousalalla;
65. katsoo, että nykyiset kapasiteetin mittaamista koskevat säännöt vaarantavat naisten pääsyn alalle, sillä heidän yksityisyytensä ja hyvinvointinsa takaamiseksi tarvitaan erilliset hytit, wc:t ja suihkut;
66. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä sinisen talouden alalla, erityisesti kalastus-, simpukka-, vesiviljely- ja säilyketeollisuudessa, toimivien naisten pätevyyden parantamiseksi ja heidän mereen liittyvien alojen toimitusketjuille antamansa panoksen tunnustamiseksi virallisesti; pitää lisäksi välttämättömänä varmistaa, että EMKVR:n rahoitus vuosien 2021–2027 rahoituskehikössä ja sen jälkeen edistää merkittävästi naisten tasa-arvoista kohtelua merikalastusalalla ja että se kohdennetaan erityisesti toimenpiteisiin, joilla parannetaan naisten asuin-, työ- ja turvallisuusoloja kalastusaluksilla ja varmistetaan, että tätä varten tehdään tarvittavat muutokset;

Ammattikalastuksen ja sukupolvenvaihdon edistäminen alalla

67. muistuttaa, että EU:n, joka on kalastustuotteiden suurin yhteismarkkina, osuus maailman kokonaissaaliista on vain kuusi prosenttia ja että se on erittäin riippuvainen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuonnista EU:n ulkopuolisista maista; huomauttaa, että eurooppalaiset yritykset ja alukset tuottavat osan tästä tuonnista;
68. huomauttaa, että YKP:n normit ovat tiukimpien joukossa ja edistävät merkittävästi ympäristön, talouden ja yhteiskunnan kestävyttä ja että vaikka parantamisen varaa on vielä paljon, viime vuosikymmeninä saavutettu edistys osoittaa, mitä voidaan tehdä tilanteen parantamiseksi ja siten yhtäältä edistää kalakantojen ja elinympäristöjen kestävyttä ja toisaalta lisätä kalastajien ja alusten omistajien tuloja;

69. korostaa, että muun muassa kalatalousalan ympäristö- ja sosiaalista kestävyyttä koskevien korkeiden vaatimusten edistäminen on ratkaisevan tärkeää uuden sukupolven kalastajien houkuttelemiseksi ja alan pitkän aikavälin taloudellisen vakauden varmistamiseksi;
70. kehottaa EU:ta tutkimaan keinotekoisien riuttojen rakentamisen kaltaisten toimenpiteiden merkitystä sen talousvyöhykkeillä merten eliöstön suojelussa;
71. korostaa, että unionin alalle myöntämän tuen jatkuva pieneneminen useissa peräkkäisissä monivuotisissa rahoituskehityksissä, erityisesti kalatalousalan ja yhteisen markkinajärjestelyn rahoituksen leikkaukset, on osaltaan ollut heikentämässä alan tilannetta; toistaa siksi, että EU:n kalatalousalalle myöntämää taloudellista tukea on lisättävä huomattavasti;
72. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet tukimekanismien ja -välineiden, rahoitus mukaan lukien, säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi, jotta voidaan edistää tarjonnan keskittämistä myös tukemalla aidosti tuottajaorganisaatioiden perustamista eritoten pienimuotoisen rannikkokalastuksen ja muun pienimuotoisen kalastuksen alalla;
73. korostaa, että toimintaohjelmilla on kannustettava tuottajaorganisaatioita tarvittavan taloudellisen tuen kautta harjoittamaan tuotteidensa suoramyyntiä osana arvoketjua keinona lisätä tuotantonsa arvoa ja kasvattaa omien kalataloustuotteidensa lisäarvoa;
74. kehottaa komissiota tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa perustamaan ja panemaan täytäntöön pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen tukimekanismeja, joiden avulla voidaan ratkaista alan tämän osan erityisongelmat;
75. korostaa, että on tärkeää luoda erityisen korkealaatuisten perinteisten tuotteiden kotimarkkinoita ja tehdä näitä tuotteita tunnetuksi messuilla sekä pienyritysten ja ravintola-alan kautta, sillä näin kasvatettaisiin paikallisten tuotteiden lisäarvoa ja edistettäisiin paikallista kehitystä;
76. kehottaa komissiota harkitsemaan parempia keinoja suuren lisäarvon kalajalosteiden, kuten säilykkeiden, kaupan pitämisen edistämiseksi vastaavasti kuin tiettyjen maataloustuotteiden suhteen toimitaan, sekä unionin kalataloustuotteiden ulkoista markkinointia tukevia ohjelmia, mukaan lukien niiden esittely kansainvälisissä näyttelyissä ja messutapahtumissa;
77. korostaa kalatalousalan merkitystä sosioekonomiselle tilanteelle, työllisyydelle sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi syrjäisimmillä alueilla, joiden talouteen vaikuttavat pysyvät rakenteelliset rajoitteet ja joilla on vähäiset mahdollisuudet monipuolistaa taloudellista toimintaansa; pitää siksi välttämättömänä jatkaa ja lisätä EU:n tukea kalatalousalalle näillä alueilla, jotta voidaan erityisesti kompensoida joillakin syrjäisillä alueilla niiden kaukaisesta sijainnista aiheutuvat tiettyjen kalataloustuotteiden myynnin lisäkustannukset; muistuttaa kalatalousalan arvoketjujen erityispiirteistä syrjäisimmillä alueilla ja katsoo, että niiden vahvistamiseksi ja markkinoille pääsyn helpottamiseksi tarvitaan erityistukea, ja että tämä tavoite voitaisiin saavuttaa paitsi ottamalla kalatalousalalle uudelleen käyttöön syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä

koskeva ohjelma (POSEI) myös perustamalla kuljetusalan POSEI-ohjelma, jolla pyritään muodostamaan ja liikennöimään tiettyjä kauppareittejä;

78. korostaa, että on varmistettava kalastustoiminnan jatkuvuus ja sukupolvenvaihdokset sekä annettava laajempi yhteiskunnallinen tunnustus tälle alalle ja sen merkitykselle siinä, että eurooppalaisille voidaan tarjota kestäväällä tavalla terveellisiä elintarvikkeita, jotka ovat peräisin ympäristön kannalta asianmukaisista elinympäristöistä;
79. korostaa kalastajien merkittävää panosta tieteellisen tiedon edistämisessä, koska he sekä osallistuvat suoraan kalastustietojen keruuseen että tekevät yhteistyötä tutkijoiden kanssa tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien lisätietojen antamisessa meriympäristön, lajien ja elinympäristöjen tilasta sekä niiden suojelusta;
80. toteaa, että kalastajien koulutuksella voi olla tärkeä rooli pyrittäessä jatkamaan kalastustoiminnan osallistumista luonnonsuojeluun ja sen panostusta siihen tukemalla kestävämpien kalastusmenetelmien täytäntöönpanoa ja käyttöä YKP:n luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä koskevien tavoitteiden mukaisesti;
81. huomauttaa, että merialan tutkimus- ja innovointipotentiaalin kehittäminen syrjäisimmillä alueilla on olennaisen tärkeä sinisen talouden kasvua edistävä tekijä näillä alueilla; toteaa lisäksi, että syrjäisimpien alueiden innovointijärjestelmien parantamista ja työpaikkojen luomista voi auttaa näiden alueiden laajempi osallistuminen kansainvälisiin tutkimusverkostoihin, joissa ovat mukana niiden yliopistot, joilla on tietoa niiden ainutlaatuisista ominaispiirteistä; kehottaa komissiota pyrkimään siihen, että nämä alueet saavat välineet biologisen monimuotoisuutensa tehokkaaseen tutkimiseen ja hyödyntämiseen;
82. korostaa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitetta edistää valikoivaa kalastusta ja EU:n tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä; korostaa edistymistä vähäpäästöisessä kutterilaivastossa ja innovatiivisissa kalastustekniikoissa, jotka edistävät sekä vuoden 2050 tavoitteen että valikoivuustavoitteen saavuttamista; kehottaa komissiota tukemaan näitä kehityssuuntauksia ja asettamaan ne etusijalle, jotta alalle voidaan antaa tulevaisuudennäkymiä innovoinnin avulla;
83. kiinnittää huomiota siihen, että olisi kehitettävä rinnakkain laivanrakennusta ja tieteellistä ”triple zero” -lähestymistapaa, joka tarkoittaa päästöjen, jätteiden ja onnettomuuksien nollatasoa aluksilla, mikä kannustaa siirtymään eurooppalaisten laivastojen, mukaan lukien pienimuotoista kalastusta harjoittavat laivastot, suunnittelussa kohti kiertotalousajatteluun vahvemmin nojaavaa, tehokkaampaa ja kestävämpää mallia valtaosin taloudellisten näkökohtien sijaan;
84. katsoo, että jos kalastajilla vain on oikeanlainen koulutus ja erityistaidot, he voisivat antaa vielä suuremman panoksen tieteellisen tiedon edistämiseen keräämällä ja rekisteröimällä paikan päällä ympäristötietoja ja siten varmentamalla satelliiteilla ja muilla välineillä tapahtuvalla kaukohavainnoinnilla saatuja tietoja; korostaa yliopistojen ja merentutkimuskeskusten tärkeää roolia yhdessä merenkulkuoppilaitosten kanssa kalastajien kouluttamisessa tähän tarpeeseen vastaamiseksi; korostaa, että vuonna 2019 unionin laivasto, johon kuului yli 81 000 kalastusalusta kaikista kokoluokista, antoi lähes päivittäin käyttöön verrattoman määrän alustoja jatkuvaan kalastustietojen ja muiden meritietojen keräämiseen; toteaa, että tämä on väline, jota voidaan ja jota pitäisi

sopivin kannustimin käyttää keräämään vieläkin enemmän tietoa Euroopan ja maailman meristä; kehottaa virallisia tieteellisiä neuvoa-antavia elimiä, kuten kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES) tai STECF:ää, hyödyntämään paremmin unionin laivaston keräämiä tietoja;

85. huomauttaa, että nuorten osallistuminen ja sukupolvenvaihdokset paitsi takaavat tämän sinisen talouden vanhimman toiminnan jatkuvuuden myös turvaavat rannikkoalueiden ja niitä ympäröivien maaseutualueiden väestön jäämisen näille alueille ja siten monien rannikkoyhteisöjen kulttuuriperinnön säilymisen; katsoo, että nuorempien sukupolvien on erittäin tärkeää olla paremmin perillä ja tietoisempia kestävyyskysymyksistä ja niitä koskevasta uudesta tiedosta sekä siitä, että kaikkien on osallistuttava ilmastonmuutoksen torjumiseen, sillä ilmastonmuutos vaikuttaa ankarimmin maapallon meri- ja rannikkoalueisiin;
86. uskaa, että kalatalousala houkuttelisi useampia nuoria, jos siinä olisi liittymäkohtia kasvaviin aloihin kuten matkailuun tai jos ne täydentäisivät sitä; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita ja niiden alueita vähentämään byrokratiaa, joka liittyy kalastusmatkailuun tulonlähteenä; kehottaa lisäksi komissiota tukemaan EU:n nykyisten ohjelmien puitteissa korvausjärjestelyjä merialan toimintoihin liittyvän aineellisen ja aineettoman perinnön ennallistamiseksi, jotta voidaan vaalia rannikkoyhteisöjen identiteettiä ja optimoida tällaisen perinnön käyttöä matkailussa;
87. toteaa, että ympäristönsuojelu on Euroopan nuorille yhä suurempi huolenaihe; korostaa kestävä kalastuksen hoidon merkitystä nuorten kalastajien houkuttelemisessa; kehottaa edistämään vähävaikutteista kalastusta paitsi keinona vähentää kalastuksen vaikutusta meriympäristöön myös uusien kalastajasukupolvien houkuttelemiseksi;
88. toteaa, että kalastusmatkailussa on huomattavaa hyödyntämätöntä potentiaalia;
89. korostaa, että meriympäristön kestävä kehityksen kannalta suuri merkitys on sillä, että kalastajat otetaan mukaan yhteistyössä toteutettavaan ja yhteisöihin perustuvaan merten aluesuunnitteluun;
90. korostaa valtamerten tuntemuksen merkitystä, sillä sen avulla on edistettävä kalastustoiminnan digitaalista lukutaitoa ja digitalisointia; korostaa, että vaikka vanhempien käyttäjien taidot ovatkin parantuneet, ohjelmistosovellukset ovat nuoremmille sukupolville helpompia ja intuitiivisempia käyttää, kun kerätään ja rekisteröidään tietoja parhaillaan tarkistettavana olevan uuden kalastuksenvalvonta-asetuksen nojalla tai kun hyödynnetään uusia sovelluksia ja laitteita kalastajien turvallisuuden, työolojen ja hyvinvoinnin parantamiseksi merellä;
91. on tyytyväinen EU:n strategiaan muutoksiin, erityisesti vihreään ja digitaaliseen siirtymään, joilla on edistettävä olemassa olevien työpaikkojen turvaamista ja uusien ja laadukkaiden työpaikkojen luomista alueille, jotka ovat suuresti riippuvaisia kalataloudesta, ja vauhditettava edelleen niiden taloudellista kehitystä; korostaa, että on tärkeää turvata kalatalousalan perinteiset ammatit tasapainoisella siirtymällä, jottei menetetä vanhempien kalastajien kerryttämän kokemuksen tuomaa lisäarvoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan elinikäisen oppimisen järjestelmiä, joilla taidot pidetään ajan tasalla ja luodaan mahdollisuuksia kaikille ikäryhmille;

92. huomauttaa, että kalakantojen suojelun tason parantuminen on lisännyt kalastajien tuottavuutta ja keskimääräisiä ansioita sekä vähentänyt hiilidioksidipäästöjä ja muita kasvihuonekaasupäästöjä; panee merkille, että kalastajat osallistuvat yhä enemmän kaikenlaisen meriroskan, muun muassa kadonneiden tai hylättyjen pyydysten, keräämiseen ja että heidän tässä asiassa antamansa ekologinen panos olisi tunnustettava, siihen olisi kannustettava ja siitä olisi palkittava asianmukaisesti; korostaa tässä yhteydessä mahdollisuutta harkita tukea meriroskan keräämiseen liittyvien uusien toimintojen ja täydentävien tulovirtojen luomiselle sekä muoveja kiertotaloudessa koskevan EU:n strategian täytäntöönpanolle;
93. korostaa, että kalakantojen kestävä hoito ja kalastuskiintiöiden asettaminen sen tavoitteen mukaisesti, että kalakannat palautetaan pysyvästi kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia biomassatasoja suuremmiksi, on keskeisen tärkeää luotaessa sellainen taloudellinen ympäristö, jossa nuoret uskaltavat tehdä tarvittavat investoinnit ja ryhtyä kalastajaksi;
94. korostaa, että jäsenvaltioiden on luotava tarvittavat taloudelliset kannustimet ja satamainfrastrukturi, jotta voidaan kerätä ja kierrättää asianmukaisesti nuorten kalastajien tuomat roskat ja muovit, joista he voivat saada vastineeksi taloudellista hyötyä päätoimintansa lisäksi;
95. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään YKP:stä annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklan mukaisesti myös ikään liittyviä perusteita jakaessaan käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia;
96. suhtautuu myönteisesti siihen, että uudesta vuosien 2021–2027 EMKVR:stä annetaan avustusta ja tukea nuorille kalastajille, jotka ovat ostamassa ensimmäistä alusta tai kalastusyrittystä; korostaa tarvetta houkutella nuoria paitsi merikalastustoimintaan myös kalastusyrittysten hallinnointiin ja vesiviljelyyn, jotta varmistetaan sukupolvenvaihdos koko alalla; kehottaa jäsenvaltioita edistämään tätä uudistusta poistamalla esteitä ja tukemalla ihmisiä, jotka haluavat aloittaa uran kalatalousalalla, sekä ratkaisemaan sellaiset kysymykset kuin yrityksen alkuvaiheen korkeat kustannukset, kalastusmahdollisuuksien jakomenetelmät, tulojen epävakaus, sukupuolten tasa-arvo ja epävarmuus uran kestosta;
97. muistuttaa, että kalastuksesta saatavien ansioiden turvaamiseksi alalle ja sen työntekijöille on annettava asianmukainen taloudellinen ja sosiaalinen korvaus säädetyistä luonnonvarojen säilyttämisestä koskevista toimenpiteistä tai annettava luonnonvarojen hoitoon liittyvää lopettamista koskevaa väliaikaista apua; ehdottaa tätä varten, että EMKVR:stä tuetaan palkkorvausrahaoston perustamista, josta korvataan kaikki menetetyt ansiot ja joka kattaa pyyntitoiminnan ulkopuoliset ajanjaksot, jotka on laskettava todelliseksi työajaksi eläkkeitä ja muita sosiaaliturvaetuuksia määriteltäessä; kannattaa lisäksi taatun vähimmäispalkan käyttöönottoa;
98. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan pyrkimyksiä edistää työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua erityisesti seuraavista asioista: a) kalatalousalan nuorten yrittäjien koulutus, b) kestävää kalastusta koskevan ammatillisen osaamisen päivittäminen ja taitojen kehittäminen, c) hyvistä kalastuskäytännöistä

tiedottaminen, d) ihmishengen turvallisuus ja suojelu merellä ja e) työntekijöiden terveys ja turvallisuus aluksilla;

99. huomauttaa, että sukupolvenvaihdokseen tehtävien investointien olisi edelleen oltava etusijalla EU:ssa, että yksi yhteisen hankkeemme tärkeimmistä saavutuksista on elintarvikeomavaraisuus ja että kalatalousalan työntekijöiden jatkuva ikääntyminen on todellinen riski;
100. katsoo, että huomio ja tuki olisi keskitettävä erityisesti pienimuotoiseen kalastukseen, joka on mahdollisesti vähemmän ryöstökalastukseen perustuvaa ja kestävämpää, niin elollisten luonnonvarojen hoidon kuin myös sosioekonomisten näkökohtien kannalta;
101. huomauttaa, että sukupolvenvaihdos, jossa alalle tulee kalastajia, jotka ovat hyvin koulutettuja ja joilla on tietoa uusimmista tekniikoista, menettelyistä ja keinoista varmistaa luonnonvarojen kestävyys, on EU:lle myös keino edistää maailmanlaajuisia liikettä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjumiseksi, vähentämiseksi ja poistamiseksi;
102. katsoo, että sukupolvenvaihdos ja toimintojen monipuolistaminen ovat edelleen haastavia ja että EMKVR:n puitteissa olisi toteutettava toimia ammatillisen koulutuksen ja urakehityksen edistämiseksi sekä tulojen lisäämiseksi ja työsuhteturvan parantamiseksi;
103. huomauttaa, että tarve parantaa alan julkisuuskuvaa, naisten rooli mukaan lukien, sekä työ-, asuin- ja turvallisuusoloja aluksilla uusien sukupolvien houkuttelemiseksi, kuten myös tarve parantaa kalastusalan todistusten tunnustamiseen liittyviä menettelyjä jäsenvaltioiden välisen kalastajien liikkuvuuden esteiden vuoksi ja työvoiman tarve tällä alalla ovat tekijöitä, jotka lisäävät EU:n ulkopuolelta tulevien kalastajien palkkaamista, joissain tapauksissa laittomasti;
104. pitää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean kalatalousalan sosiaalisesta ulottuvuudesta antaman lausunnon mukaisesti keskeisenä yleisten periaatteiden ja käytännön suuntaviivojen kehittämistä kalastusalan työmarkkinoihin liittyviä tasavertaisia palveluja varten, sillä EU:n ulkopuoliset kalastajat ovat tärkeitä alan toiminnan jatkamiseksi useilla alueilla; korostaa tässä yhteydessä, että komission ja jäsenvaltioiden olisi edistettävä sitä, että EU:n kalatalousalan työmarkkinaosapuolten vuonna 2020 laatimat suuntaviivat kalastajina toimivien muuttajien ihmisarvoisista työllisyysoloista pannaan täytäntöön;
105. kehottaa komissiota ja neuvostoa hyödyntämään kauppapolitiikkaa sen varmistamiseksi, että sekä eurooppalaisiin että ulkomaisiin toimijoihin sovelletaan samanlaisia ympäristö- ja yhteiskunnallista kestävyyttä koskevia normeja, jotta sisämarkkinat avataan ainoastaan vaatimustenmukaisille tuotteille; toteaa, että muuten EU antaa kansainväliselle yhteisölle vääränlaisen viestin palkitsemalla ne, jotka ovat tehneet vähiten kalakantojen kestävyiden ja kalastajien oikeudenmukaisen kohtelun eteen;
106. on huolissaan kalastajien tilanteesta, sillä heiltä käytännössä evätään äänioikeus merillä olon vuoksi, myös Euroopan parlamentin vaaleissa; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että merillä olevat miehistön jäsenet, jotka ovat EU:n kansalaisia, voivat tosiasiallisesti käyttää äänioikeuttaan eri vaaliprosesseissa;

107. toteaa, että pienimuotoinen rannikkokalastus todennäköisesti mahdollistaa kalastajien työ- ja yksityiselämän paremman tasapainon, ja korostaa siksi, että on tärkeää edistää pienimuotoista kalastusta suojelevaa sääntelykehystä;
108. kehottaa ottamaan käyttöön uusia sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ohjelmia; suhtautuu myönteisesti perustuloa koskeviin pilottihankkeisiin niillä EU:n rannikkoalueilla, joilla asukaskohtainen BKT on alhaisin, mukaan lukien syrjäisimmät alueet;
109. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään Euroopassa yleistä tietoisuutta, erityisesti nuorempien sukupolvien keskuudessa, koulut ja työnvälitystoimistot mukaan lukien, kalastustoiminnasta merkittävänä uramahdollisuutena; tuo esiin myös kalastajien panoksen Euroopan elintarvikehuoltoon, valtamerten ja merten eliöstön säilyttämiseen sekä rannikkoyhteisöjen kulttuurin ja elämäntavan muovaamiseen, mikä kumoaa ennakkokäsityksen siitä, että kalastajat ovat saalistajia, jotka ovat kiinnostuneita ainoastaan luonnonvarojen hyödyntämisestä ajattelematta lainkaan tulevaisuutta;
110. muistuttaa, että EU:n laivastot täyttävät maailman tiukimpien joukossa olevat turvallisuutta, työoloja, ammattitaitoa vaativia työpaikkoja sekä ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelua koskevat vaatimukset ja ovat minimoineet ympäristöjalanjälkensä, että kalastajat ovat osoittaneet sitoutumisensa tähän painopisteeseen sekä tukeneet ja auttaneet uusien valvontateknologioiden kehittämistä mukautumalla jatkuvasti uusiin ja vaativiin säännöksiin ja että vaikka EU:n politiikan parantaminen on vielä kesken, YKP:ssä on vuosikymmenien ajan otettu huomioon tieteseen perustuva lajien hoidon tarve;
111. kannustaa komissiota suunnittelemaan yhteistyössä jäsenvaltioiden ja niiden rannikkoalueiden kanssa kunnollisen strategian Euroopasta pyydettyjen kalalajien tunnettuuden lisäämiseksi ja myöntämään siihen asianmukaista taloudellista tukea myös lajeille, joiden kysyntä on vähäisempää ja joilla on vähemmän kaupallista arvoa, jotta voidaan lisätä niiden arvoa ja samalla estää pyyntiponnistuksen keskittyminen arvokkaampiin lajeihin, joita näin ollen todennäköisemmin liikakalastetaan;
112. korostaa, että on tärkeää lisätä investointeja tutkimukseen, nykyaikaistamiseen ja innovointiin, sillä ne hyödyttäisivät nuoria kalastajia ja rannikkoyhteisöjä;
113. korostaa tarvetta tukea ja edistää sitä, että tällä hetkellä fossiilisista polttoaineista täysin riippuvaiset kalastuslaivastot irtautuisivat hiilestä, jotta kalatalousala voi osallistua tehokkaasti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan ja tukea nuorten sukupolvien pääsyä kalatalousalalle innovatiivisin aloittein;
114. antaa tunnustusta kalastajien merkitykselle elintarvikkeiden toimittajina ja olennaisina työntekijöinä, jotka myös covid-19-pandemian kaltaisten katastrofien aikana tuovat päivittäin saalista maihin haastavissa ympäristöissä; korostaa covid-19-pandemian huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia ja sitä, että jäsenvaltioiden on osoitettava riittävästi EU:n varoja kalatalousalan ja sinisen talouden työpaikkojen säilyttämisen ja luomisen tukemiseen;
115. kiinnittää huomiota Yhdistyneen kuningaskunnan EU:sta eroamisen vaikutuksiin kalatalousalaan erityisesti asianomaisten kalastuslaivastojen rannikkoalueilla; katsoo,

että tämä vaikutus ei kohdistu ainoastaan kalastusaluksiin ja niiden kalastajiin vaan kokonaisuun yhteisöihin ja näiden alueiden työllisyyteen;

116. korostaa näkemystään, jonka mukaan sukupolvenvaihdoksessa on otettava huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet ja tarve varmistaa digitaalinen siirtymä myös sinisessä taloudessa; toteaa, että tämä merkitsee paitsi nuorten houkuttelemista kalastusalalle myös siitä huolehtimista, että he ovat valistuneita ja asianmukaisesti koulutettuja, että heille tarjotaan houkuttelevia uranäkymiä ja mahdollisuus parantaa henkilökohtaista tilannettaan, erityisesti parantamalla heidän tulojaan ja varmistamalla tämän kehityksen kestävyys, ja mahdollisuus edistää paikallisyhteisöjensä yhteenkuuluvuutta erityisesti kaikkein eristyneimmillä rannikkoalueilla ja niillä alueilla, joilla on vähemmän työllistymismahdollisuuksia, jotta he voivat työskennellä taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien muutosten hyväksi näillä alueilla, ja että samalla vahvistetaan naisten asemaa tällä alalla lisäämällä liikkuvuutta ja työllistymismahdollisuuksia kaikkialla EU:ssa ilman, että alalla työskentelevien osaamisen ja koulutuksen tunnustamiseen liittyy vaikeuksia tai rajoituksia; katsoo, että sukupolvenvaihdos ei saa johtaa sukupolvien väliseen yhteentörmäykseen ja että siihen olisi otettava mukaan ekologisen ja digitaalisen siirtymän tasapainosta huolehtimiseksi kaikenikäiset kalastajat, jotta voidaan varmistaa kokemuksen kerryttämisen perinnön säilyminen;
117. huomauttaa, että eurooppalaisten kalastajien seuraava sukupolvi paitsi tekee EU:n toimialueesta kilpailukykyisemmän tulevaisuudessa myös auttaa turvaamaan elintarvikehuollon Euroopassa tulevina vuosina;
118. kehottaa komissiota käsittelemään tässä päätöslauselmassa esitettyjä näkökohtia ja vaatimuksia seuraavassa YKP:n täytäntöönpanoa koskevassa kertomuksessaan;
119. toteaa lopuksi, että tällä päätöslauselmalla meillä on ainutlaatuinen mahdollisuus tuoda esiin strategisesti tärkeän Euroopan kalatalousalan tulevaisuuden toimijoiden arvo ja ohjata Eurooppaa oikeaan suuntaan: lisää nuoria kalastajia, parempaa kalastusta ja parempia käytäntöjä;
 - o
 - o o
120. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Euroopan kalastusala joutuu tulevaisuudessa kohtaamaan useita ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia haasteita. Tämän valiokunta-aloitteisen mietinnön tarkoituksena on käsitellä kalastukseen liittyviä työllisyyskysymyksiä ja erityisesti työntekijöiden sukupolvenvaihdosta. Kalastuksen merkitys on kiistaton paitsi siksi, että se on yksi keskeisistä alkutuotannon aloista elintarvikkeiden toimittamiseksi jatkuvasti kasvavalle maailmanlaajuiselle väestölle, myös siksi, että merkittävälle osalle väestöstä (FAO:n mukaan 10–12 prosenttia) kalastus on pääelinkeino.

EU:ssa kalatalousalan työllisyyttä koskevat viralliset tilastot eivät ole kovin yksityiskohtaisia eivätkä anna kattavaa kuvaa siitä, miten työvoiman ikärakenne on kehittynyt. Jotkin tiedot ja indikaattorit osoittavat kuitenkin, että huomattava osa alan työntekijöistä on iäkkäitä, erityisesti kun otetaan huomioon työn fyysiset vaatimukset ja siihen liittyvät vaarat. Tämän vuoksi on löydettävä ratkaisuja, joilla parannetaan turvallisuus-, työ- ja asuinoloja aluksilla, koulutusta ja työlle annettavaa tunnustusta sekä otetaan naiset mukaan toimintaan ja kumotaan alaan liittyvät myytit, mikä voisi edistää sen sukupolvenvaihdoksia.

Esittelijän kanta

Esittelijä katsoo, että kalastus- ja vesiviljelyalan työpaikoista ja muusta arvoketjusta on saatava parempia tilastotietoja, erityisesti lisäämällä tietoa koulutustasosta ja ikärakenteesta sekä siitä, miten ne ovat kehittyneet ajan mittaan. Työllisyyden hallinnan, kuten kalastuksenhoidon, on niin ikään perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan osaamiseen ja tietoon. Vain ajantasaisten tilastotietojen avulla on mahdollista tunnistaa tilanteet, joissa hallintatoimenpiteitä on muutettava ja parannettava.

Vain parantamalla työoloja ja kalastusalusten asuinoloja voidaan houkutella nuoria tälle työuralle ja parantaa kaikkien turvallisuutta. Jo tehdyistä parannuksista huolimatta merikalastuksessa tapahtuu edelleen monia onnettomuuksia, ja vaikka kuolonuhrien määrä on vähentynyt, valtaosa onnettomuuksista johtuu inhimillisestä erehdyksestä.

Esittelijä huomauttaa, että vaikka useat raportit ja tutkimukset osoittavat, että EU:ssa on tarpeen vahvistaa koulutusta ja pätevyyskirjojen yhdenmukaista tunnustamista koskevat kriteerit, tätä ei ole vielä tehty ja se haittaa työvoiman liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä. Sukupolvenvaihdoksen pitäisi myös parantaa kalastajien koulutusta ja pätevyyskirjojen antamista. Koulutuksen parantamisella on myönteinen vaikutus paitsi työturvallisuuteen aluksella myös luonnonvarojen hyödyntämisen ekologiseen kestävyteen.

Esittelijä korostaa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKVR) merkitystä pyrittäessä poistamaan monia esteitä, jotka liittyvät uusien sukupolvien houuttelemiseen kalastusalalle, ja korostaa, että sukupolvenvaihdos edistää YKP:n täysimääräistä täytäntöönpanoa rahaston tavoitteiden mukaisesti.

Sukupolvenvaihdos auttaa parantamaan merten luonnonvarojen ja kalavarojen hoitoa, koska siihen liitetään kalastajien lisääntyvä ja parempi koulutus. Tällä koulutuksella luodaan työvoimaa, joka on entistä huolellisempi ja valmiimpi muuttamaan toimintatapoja, kuten ilmoittamaan tietoja digitaalisesti tai osallistumaan kalastusta ja ympäristöä koskevien uusien ja parempien tietojen keräämiseen. Lopuksi esittelijä katsoo, että kalastajien

sukupolvenvaihdos auttaa selkeyttämään unionin kansalaisten käsityksiä kalastajan ammattista, sillä kalastajat olisi nähtävä meren ja sen luonnonvarojen suojeleijoina.

18.3.2021

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kalatalousvaliokunnalle

Tulevaisuuden kalastajat: uuden työvoimasukupolven houkutteleva kalastusalalle ja työpaikkojen luominen rannikkoyhdyskuntiin
(2019/2161(INI))

Valmistelija: Jarosław Duda

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kalatalousvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STEF) EU:n kalastuslaivastoa koskevan vuoden 2019 taloudellisen kertomuksen mukaan EU:n laivaston kannattavuus säilyi vuonna 2017 ja sen nettovoitto oli 1,3 miljardia euroa; toteaa, että tuloksen odotetaan paranevan hieman vuonna 2019, koska purkamishinnat ovat olleet korkeammat ja polttoaineiden hinnat ja korot ovat pysyneet alhaisina; ottaa huomioon, että yhteisellä kalastuspolitiikalla (YKP) pyritään varmistamaan, että kalastus ja vesiviljely ovat ympäristöllisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäviä¹;
- B. ottaa huomioon, että 27. helmikuuta 2014 antamassaan päätöslauselmassa² Euroopan parlamentti kehotti komissiota käynnistämään erityisen kalastuksesta riippuvaisia alueita koskevan tilasto-ohjelman, jossa kiinnitetään erityistä huomiota pienimuotoiseen rannikkokalastukseen, perinteisiin pyyntimenetelmiin ja erityisiin myyntikanaviin, naispuolisten äyriäistenpyytäjien, verkonkutojien ja pienimuotoisen kalastuksen ja siihen liittyvien toimialojen työntekijöiden työhön ja sosiaalisiin ja työolosuhteisiin, jotta voidaan arvioida naisten toimintaan liittyviä erityisvaatimuksia ja parantaa näiden luonteeltaan hyvin raskaiden ammattien sosiaalista tunnustamista;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

² Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 erityistoimista naisten aseman kehittämiseksi yhteisessä kalastuspolitiikassa, EUVL C 285, 29.8.2017, s. 150.

- C. ottaa huomioon, että vuonna 2017 EU:ssa oli yli 150 000 kalastajaa, joista huomattavan osan – yli 25 prosenttia joidenkin arvioiden mukaan – arvioidaan olevan palkatonta työvoimaa³;
- D. ottaa huomioon, että huomattava määrä kalastusalalla työskentelevistä henkilöistä on naisia, ja vaikka suhteellisen harvat heistä työskentelevät suoraan kalastusaluksilla, merkittävä osa työskentelee maissa usein epävirallisesti merellä tapahtuvan toiminnan tukemiseksi erityisesti pienimuotoisessa kalastuksessa; toteaa, että naisten roolia ei edelleenkaan tunnusteta riittävästi, vaikka naisten merkitys alalla on huomattava;
- E. ottaa huomioon raportit pakkotyötapauksista ja kalastusalaan liittyvästä ihmiskaupasta⁴;
- F. ottaa huomioon, että alhaiset ja ennakoimattomat tulot, terveysturvallisuuskysymykset ja epävarmat työolot ovat merkittäviä esteitä sille, että kalastusalasta tulisi nuoria työntekijöitä houkutteleva, mikä vaarantaa kalastusalan sukupolvien väliset siirrot ja koko kalastusalan tulevaisuuden;
- G. ottaa huomioon, että teollisen kalastuksen ja pienimuotoisen kalastuksen kannattavuuden välinen ero on vähitellen kasvanut viime vuosina ja pienimuotoinen kalastus kärsii eniten, mikä on johtanut sekä laivaston että kalastajien määrän jyrkkään vähenemiseen;
- H. ottaa huomioon, että pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston osuus EU:n koko laivastosta on yli 60 prosenttia, se työllistää huomattavan määrän työntekijöitä ja on olennaisen tärkeä pienten rannikkopaikkakuntien taloudelle, jotka ovat usein taloudellisesti taantuneita alueita;
- I. ottaa huomioon, että vuodesta 2008 lähtien EU:n kalastuslaivaston kokonaistyöllisyys on vähentynyt keskimäärin 1,3 prosenttia vuodessa, mikä johtuu osittain kalastuslaivaston kapasiteetin vähenemisestä⁵; ottaa huomioon, että kalastajien keski-ikä on useilla alueilla yli 50 vuotta ja joillakin alueilla yli 60 vuotta, mikä osoittaa, että sukupolvenvaihdos on vakava ongelma, joka saattaa vaarantaa kalastustoiminnan jatkumisen Euroopassa lähitulevaisuudessa; ottaa huomioon, että nuorten kalastajien on vaikea kuvitella varmaa tulevaisuutta ja suunnitella uraa tällä alalla; ottaa huomioon, että vuonna 2018 75 prosenttia unionin aktiivisesta kalastuslaivastosta ja 50 prosenttia miehistöstä toimi pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavassa EU:n laivastossa ; ottaa huomioon, että pienimuotoinen kestävä kalastustoiminta on väheksyttyä; ottaa huomioon, että vuonna 2018 lähes kaksi kolmasosaa kaikista kuolemaan johtaneista työtapaturmista 27 jäsenvaltion EU:ssa tapahtui rakentamiseen, kuljetuksiin, varastointiin, valmistukseen, maa- ja metsätalouteen sekä kalatalouteen liittyvillä aloilla⁶;
- J. ottaa huomioon, että laittomasta, ilmoittamattomasta ja sääntelemättömästä kalastuksesta (LIS-kalastus) annetulla nykyisellä neuvoston asetuksella

³ Komission tiedonanto 11. kesäkuuta 2018 yhteisen kalastuspolitiikan tilanteesta ja vuoden 2019 kalastusmahdollisuuksista koskevasta kuulemisesta (COM(2018)0452).

⁴ Kansainvälinen työtoimisto, *Caught at Sea: Forced Labour and Trafficking in Fisheries*, 2013.

⁵ Ibid. (COM(2018)0452).

⁶ Eurostat: accidents at work statistics, marraskuu 2020.

(EY) N:o 1005/2008⁷ pyritään varmistamaan, että laittomasti pyydettyjä kaloja ei pääse EU:hun; ottaa huomioon, että LIS-kalastus sekä ihmisoikeuksien ja työntekijöiden oikeuksien loukkaukset kulkevat usein käsi kädessä; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden on ratifioitava kalastusalan työtä koskeva ILO:n yleissopimus (ILO C188) neuvoston direktiivillä (EU) 2017/159⁸;

- K. ottaa huomioon, että rannikkomatkailu, virkistyskalastus ja kulttuuriperinnön edistäminen ovat tärkeitä tekijöitä rannikkoalueiden kestävä kehityksen kannalta;
- L. ottaa huomioon, että komission vuonna 2019 julkaisemien virallisten tietojen mukaan unionin laivaston keski-ikä oli 29,9 vuotta ja pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston jopa 32,5 vuotta, millä on alusten ympäristökestävyyden sekä alusten turvalaitteiden ja -standardien riittävyyden ja päivittämisen kannalta merkittävä vaikutus;
- M. ottaa huomioon, että vaikka kalastusta voidaan rajoittaa ilmastonmuutoksen vuoksi, syntyy myös uusia toimintoja, kuten makrolevien viljelyä, tuulipuistoja ja ympäristöpalveluja;
- N. ottaa huomioon, että LIS-kalastus on vakava uhka maailman meriluonnonvaroille, koska se vähentää kalakantoja, tuhoaa meren elinympäristöjä, vääristää kilpailua, rankaisee epäoikeudenmukaisesti rehellisiä kalastajia ja vaarantaa rannikkoyhteisöjen toimeentulon;
- O. ottaa huomioon, että kalastuslaivaston keskittymisen on havaittu lisääntyneen kaikkialla Euroopassa⁹;
- P. katsoo, että kalastajien aktiivinen osallistuminen jätteen keräämiseen merestä ja sen siirtämiseen maihin on olennaisen tärkeää biologisen monimuotoisuuden ja kalakantojen suojelemiseksi ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien arvoketju, joka syntyy mereltä kerätyn jätteen kierrättämisestä;
- 1. toteaa, että rannikkoalueet ja syrjäisimmät alueet ovat perinteisesti olleet riippuvaisia kalastuksesta ja että niiden olisi saatava taloudellista tukea kalastusalan työpaikkojen lujittamiseksi ja uusien alojen kehittämiseksi sekä uusien työpaikkojen luomiseksi erityisesti pienimuotoisessa kalastuksessa; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kohdennettuja toimia, joilla suojellaan olemassa olevia työpaikkoja, luodaan erilaisia uusia työpaikkoja ja edistetään digitalisaatiota; korostaa, että on tärkeää estää kaikenlainen syrjintä työmarkkinoilla ja suojella ja tukea haavoittuvia ja heikommassa asemassa olevia ryhmiä; kannattaa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yhteiskäyttöä synergioiden luomiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi;
- 2. pitää myönteisenä, että Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) on käytetty laajasti rannikko- ja maaseutualueiden elvyttämiseen tarjoamalla työmarkkinoilta syrjäytyneille henkilöille yksilöllisiin ja paikallisiin, työpaikkojen luomista koskeviin ja alakohtaisiin

⁷ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁸ EUVL L 25, 31.1.2017, s. 12.

⁹ Euroopan komissio, *Study on ownership and exclusive rights of fisheries means of production*, helmikuu 2019.

tarpeisiin räätälöityjä koulutus- ja työllistymismahdollisuuksia; huomauttaa, että Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahasto (EMKVR) edistää kalastusta ja kestävää sinistä taloutta sekä sosiaalista osallisuutta, työntekijöiden liikkuvuutta ja kehitystä;

3. palauttaa mieliin, että sukupuolten tasa-arvostrategiassa vuosiksi 2020–2025 edellytetään, että asiaankuuluvilla EU:n varoilla tuetaan toimia, joilla edistetään naisten osallistumista työmarkkinoille sekä työ- ja yksityiselämän tasapainoa, edistetään investointeja hoitopalveluihin, tuetaan naisryrittäjyyttä ja torjutaan sukupuoleen perustuvaa eriytymistä;
4. korostaa brexitin sosioekonomisia vaikutuksia kalastusalaan ja kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan EU:n rahoitusta työpaikkojen tukemiseen sekä kestävä kalastuksen ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen alalla;
5. kehottaa komissiota käynnistämään kiireellisiä aloitteita pakkotyön ja laittoman kaupan lopettamiseksi kalastusalalla;
6. korostaa covid-19-pandemian huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia ja sitä, että jäsenvaltioiden on osoitettava EU:n varoja kalastusalan ja sinisen talouden työpaikkojen säilyttämisen ja luomisen tukemiseen; korostaa, että näillä varoilla on edistettävä toimia, joilla puututaan haavoittuviin ryhmiin kohdistuviin terveyskriisin sivuvaikutuksiin ja erityisiin terveystarpeisiin ja joilla pyritään varmistamaan kaikkien terveydenhuoltopalvelujen jatkuva saatavuus;
7. tuomitsee jyrkästi kaiken vihapuheen ja vihamieliset toimet kalastajia vastaan; muistuttaa, että eurooppalaiset kalastajat täyttävät maailman tiukimmat ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelua koskevat vaatimukset, että he ovat osoittaneet sitoutumisensa tähän painopisteeseen mukautumalla jatkuvasti uusiin ja vaativiin säännöksiin ja että vaikka EU:n politiikan parantaminen on vielä kesken, yhteisessä kalastuspolitiikassa on vuosikymmenien ajan otettu huomioon lajien järkevän hoidon tarve; kehottaa kalastajien ammatin molemminpuoliseen kunnioittamiseen ottaen huomioon heidän työnsä inhimillinen ja kulttuurinen arvo, sen strateginen luonne elintarvikeomavaraisuuden kannalta sekä sen vaikutus turvalliseen ja terveelliseen elintarvikkeiden kulutukseen sekä meriympäristön tuntemukseen ja suojeluun;
8. korostaa, että vuoden 2019 lopussa jäsenvaltiot ilmoittivat 153 miljoonan euron menoista kalastus- ja vesiviljelyalalla; korostaa kuitenkin, että kerätyt tiedot eivät ole edustavia, koska jäsenvaltiot eivät määritä tarkasti meri-, kalastus- ja vesiviljelyalalle osoitettuja varoja, kun ne käsittelevät alueellisia koulutus-, työllisyys- ja osallisuustarpeita;
9. on tyytyväinen EU:n strategisten muutosten tuomiin etuihin, erityisesti vihreisiin ja digitaalisiin siirtymiin, joiden odotetaan suojelevan olemassa olevia ja luovan uusia laadukkaita työpaikkoja alueille, jotka ovat suuresti riippuvaisia kalastuksesta, ja edistävän edelleen niiden taloudellista kehitystä; korostaa, että on tärkeää turvata perinteiset ammatit kalastusalalla, koska ne edistävät huomattavasti rannikkoyhteisöjen sosiaalis-taloudellista hyvinvointia, tukevat paikallista kehitystä, työpaikkojen säilyttämistä ja luomista sekä tuotantoketjun alku- että loppupäässä, tuoreen kalan tarjontaa ja perinteisen paikallisen kulttuurin säilyttämistä; katsoo, että rannikkokalastus

on olennaisen tärkeää, koska sillä varmistetaan paitsi kulttuurisen monimuotoisuuden suojelu kyseisillä alueilla myös kokonaisten rannikkoyhteisöjen eloonjääminen; korostaa tässä yhteydessä tarvetta noudattaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita, YK:n kestävän kehityksen tavoitetta 14 ja Pariisin sopimuksen tavoitteita; korostaa, että on tärkeää antaa kalastajille mahdollisuus sopeutua näiden siirtymien mukanaan tuomiin muutoksiin;

10. kehottaa komissiota käynnistämään aloitteita, joilla tunnustetaan naisten työ kalastusosalalla ja varmistetaan sukupuolten samapalkkaisuus;
11. korostaa, että kalatalousalan työntekijöille, erityisesti nuorille ja tällaisesta työstä kiinnostuneille henkilöille, on tärkeää tarjota oikeudenmukainen ja osallistava mahdollisuus saada neuvontaa, päästä laadukkaaseen palkalliseen työharjoitteluun ja saada ammatillista koulutusta myös työterveydestä ja -turvallisuudesta, meriympäristön, luonnonvarojen ja rannikkovyöhykkeiden suojelusta, saaliiden laadusta sekä saada markkinointi- ja hallinnointikoulutusta, jotta he voivat sopeutua uusiin markkinasuuntauksiin, kuten luomuelintarvikkeisiin, lyhyisiin toimitusketjuihin, erikoistuneeseen matkailuun ja uusien paikallisten tuotteiden myyntiin ja myynninedistämiseen; vahvistaa, että asianmukainen ja erityinen koulutus on olennaisen tärkeää, jotta nuoria voidaan kannustaa jatkamaan rannikkokalastusta ja perinteitä; korostaa, että nuorille on annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot ja tuotava esiin mahdollinen urakehitys, jotta he voivat osallistua täysipainoisesti kalastusalan toimintaan; kannustaa myöntämään EU:n varoista lisää yhdistettyä taloudellista tukea tällaisille, kalastuskauden ulkopuolella kaikille kalastajille tarjottaville kursseille, neuvonnalle, työharjoittelulle ja ammattikoulutukselle; panee merkille, että koulutusväylät vaihtelevat jäsenvaltioittain ja sisältävät sekä perinteisen lähestymistavan, jossa tietoja siirretään vanhemmilta lapsille, että virallisen (korkeasteen) ammatillisen koulutuksen, kun taas tarjottujen koulutusohjelmien sisältö vaihtelee usein jäsenvaltiosta toiseen ja joskus jopa niiden sisällä¹⁰;
12. toteaa, että kalastajien koulutuksella voi olla tärkeä rooli pyrittäessä lisäämään kalastustoiminnan osallistumista luonnonsuojeluun ja sen panostusta siihen sekä tukemaan kestävämpien kalastusmenetelmien täytäntöönpanoa ja käyttöä YKP:n kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevien tavoitteiden mukaisesti;
13. muistuttaa, että tutkintojen ja meriturvallisuustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen EU:ssa lisää henkilöstön liikkuvuutta ja tekee merenkulkualan ammasteista houkuttelevampia nuorelle sukupolvelle; katsoo, että todistusten tunnustaminen ei saisi aiheuttaa liiallisia taloudellisia ja byrokraattisia rasitteita;
14. on erittäin huolissaan laajamittaista kalastusta harjoittavien kalastajien ja pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien elin- ja työolojen merkittävistä eroista; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään nopeisiin ja yhtenäisiin toimiin pienimuotoisen kalastuksen tukemiseksi ja elvyttämiseksi, sillä se on lisäksi osoittautunut kestävämmäksi kuin laajamittainen ja teollinen kalastus, ja se on myös talouden ja pienten rannikkokaupunkien identiteetin peruspilari;

¹⁰ Kalatalousvaliokunnan tausta-asiakirja ”Tulevaisuuden kalastajat: uuden työvoimasukupolven houkuttelemisen kalastusosalalle ja työpaikkojen luominen rannikkoyhdyskuntiin”, 2020, s. 10.

15. korostaa ammattiuran jatkuvuuden ja tässä yhteydessä työpaikkojen luomisen ja säilyttämisen merkitystä; muistuttaa, että kalastajia olisi tuettava jatkamaan uraansa maissa, jos he eivät terveyssyistä, työmarkkinoiden muutoksista tai muista syistä voi jatkaa työskentelyä merellä; katsoo, että EU:n rahastoista, erityisesti ESR:stä, olisi tuettava heidän sujuvaa ammatinvaihtoaan myös elinikäisen oppimisen kautta;
16. muistuttaa, että koheesiopolitiikka on EU:n investointiväline taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen vähentämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään Euroopan rakenne- ja investointirahastoja ja erityisesti EMKVR:ää välineenä, jonka avulla kansalaiset saadaan paikallisella tasolla mukaan kehittämään ratkaisuja kalastusalan kohtaamiin haasteisiin; toteaa, että EMKVR voisi auttaa vahvistamaan edelleen unionin tukea kalastajille kadonneiden pyydysten ja meriroskan keräämistä varten ja siten osaltaan suojelemaan ja ennallistamaan merten ja rannikoiden biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemejä sekä panemaan täytäntöön muovia kiertotaloudessa koskevan EU:n strategian;
17. kannustaa lisäksi tukemaan menestyksekkäitä paikallisia kalatalouden toimintaryhmiä ja mahdollisesti laajentamaan niitä ja seuraamaan niitä paremmin ottaen huomioon osuus- ja yhteisötalouden tavoitteet, jotta voidaan edistää paikallisia kehitysstrategioita elintarviketuotannossa, parantaa luonnonvarojen käyttöä, tehdä kalastusyhteisöistä houkuttelevampia edistämällä palveluja ja kulttuuria sekä luoda työpaikkoja; katsoo, että tällaisten strategioiden täytäntöönpanoa olisi tuettava EU:n rahastoista;
18. korostaa näin ollen, että on tärkeää tukea uusia markkinoita, joilla myydään kalaa ja muita merestä saatavia tuotteita, kuten kalastuksen sivutuotteita, joita voidaan tuottaa ja toimittaa muille kuin elintarvikemarkkinoille ja siten optimoida luonnonvarojen käyttöä, edistää kestävä kalastusta ja vähentää jätettä alalla; kehottaa yksinkertaistamaan terveys- ja turvallisuussäännösten mukaisia hallinnollisia ja teknisiä vaatimuksia tuoreen kalan paikallisten markkinoiden kehittämiseksi, jotta voidaan tehostaa suoramarkkinointi- ja kotijakelupalveluja erityisesti mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, sillä näin paikallisyhteisö voi säilyttää suuremman osuuden saaliinsa arvosta;
19. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan kestävää pienimuotoista kalastusta yhteisötalouden toimintapolitiikoilla kestävä kehityksen tavoitteen 14 täytäntöönpanemiseksi; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita tukemaan komission ehdotusta EU:n kalastuksenvalvontajärjestelmästä, jotta voidaan vahvistaa nykyisiä jäljitettävyyttä koskevia säännöksiä ja parantaa alkuperätodistuksia, sillä ne voivat edistää kalavarojen kestävämpää hallintaa ja avata korkeamman lisäarvon markkinoita;
20. kannustaa alan digitalisoinnin jatkamista, minkä pitäisi mahdollistaa kalastajien ja asiakkaiden parempi yhteistyö ja lisätä kalastustuotteiden jäljitettävyyttä ja varmistaa kalakantojen parempi hoito; korostaa tässä suhteessa koulutuksen saatavuuden arvoa, ja katsoo, että koulutusta voitaisiin tukea EU:n varoilla;
21. on erittäin huolissaan kalastusalan työntekijöiden fyysisestä ja henkisestä terveydestä, jolle aiheutuu vaaraa paitsi avomerellä työskentelystä myös sellaisten alusten käyttämisestä, jotka eivät täytä nykyisiä turvallisuusmääräyksiä, mikä lisää heidän altistumistaan työtapaturmille, vakavat onnettomuudet mukaan luettuina; kehottaa siksi

toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan turvalliset ja kunnolliset työolot kaikille alan työntekijöille sekä tasapuoliset toimintaedellytykset ja oikeudenmukaisen kilpailun kalastusyriyten välillä maailmanlaajuisesti eurooppalaisia normeja heikentämättä; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan asianmukaisesti laivastojen turvallisuuden ja työolojen parantamista ympäristön kestävyyttä koskevien vaatimusten mukaisesti ja kiinnittämään erityistä huomiota pienimuotoiseen kalastukseen erityisesti saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla, joilla alusten keski-ikä on huomattavasti korkeampi kuin teollisessa kalastuksessa; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen pyrkiä sopimukseen kalastusalusten turvallisuudesta;

22. ilmaisee huolensa kalastuksen tilanteesta Itämerellä; korostaa, että Itämeren kalakantoja on elvytettävä; kehottaa jäsenvaltioita suojelemaan olemassa olevia työpaikkoja;
23. palauttaa mieliin kaikkien kalastusalan työntekijöiden oikeuden järjestäytyä ja muistuttaa komissiota sen lausunnosta, jonka mukaan työehtosopimusneuvottelujen olisi oltava kultainen standardi kaikissa jäsenvaltioissa¹¹;
24. ilmaisee huolensa kalastusalan työvoiman ikääntymisestä ja kehottaa luomaan kannustimia nuoremman sukupolven houkuttelemiseksi alalle; kehottaa jäsenvaltioita edistämään sukupolvenvaihdosta tukemalla ihmisiä, jotka haluavat aloittaa uran kalastusalalla, ja käsittelemään sellaisia kysymyksiä kuin yrityksen alkuvaiheen korkeat kustannukset, kalastusmahdollisuuksien jakomenetelmät, tulojen epävakaus, sukupuolten tasa-arvo ja epävarmuus uran kestosta; pitää myönteisinä EU:n rahoittamia hankkeita, kuten ensimmäisten alusten hankintaa koskevaa EMKVR:n mukaista aloitetta, joilla pyritään luomaan yhteyksiä nuoriin erityisesti suunniteltujen ohjelmien avulla ja innostamalla heitä ryhtymään kalastusalan ammatteihin¹²; toteaa, että jäsenvaltioiden olisi käsiteltävä kohtuullisia palkkoja ja tuloja kalastusalalla koskevaa kysymystä; kehottaa STEFC:tä sisällyttämään YKP:hen indikaattoreita, jotka liittyvät yleisiin sosiaalisiin tavoitteisiin, erityisesti työntekijöiden suojeluun, koulutukseen, ansaitsemiseen ja turvallisuuteen;
25. korostaa kalastusalalla naisten roolia, joka on usein sivuutettu tai tuskin näkyvä mutta joka on olennaisen tärkeä kalastusalusten logistisessa ja hallinnollisessa tuessa sekä kalan kaupan pitämisessä ja jalostuksessa; korostaa, että toimissa nuorten houkuttelemiseksi kalastustoimintaan on varmistettava sukupuolten tasa-arvo ja niissä on otettava huomioon naisten asema kalastusalalla kokonaisuudessaan aina kalanpyynnistä alusten hallinnointiin, vesiviljelyyn, markkinointiin ja kalastustuotteiden jalostukseen sekä naisten rooli tieteessä ja hallinnossa;
26. kehottaa YKP-asetuksen 17 artiklan täysimääräistä täytäntöönpanoa sukupolvenvaihdoksen varmistamiseksi ja riittävien kalastusmahdollisuuksien myöntämiseksi nuorille kalastajille;

¹¹ Euroopan komission lehdistötiedote ”Advancing the EU social market economy: adequate minimum wages for workers across Member States”, 28. lokakuuta 2020.

¹² Katso esimerkiksi sellaisia hankkeita kuin *Blå omsorg* (Blue care) – *servicemodell för utsatta barn och unga i Österbotten* Suomessa.

27. korostaa, että kalastusalan ympäristökestävyyttä koskevien korkeiden vaatimusten edistäminen on ratkaisevan tärkeää uuden sukupolven kalastajien houkuttelemiseksi ja alan pitkän aikavälin taloudellisen vakauden varmistamiseksi;
28. katsoo, että esteettömän työympäristön takaaminen myös kalastusalalla, jotta sekä nykyiset että entiset kalastajat ja muut kalastusteollisuuden työntekijät, jotka kärsivät fyysisestä tai henkisestä vammasta, integroituisivat uudelleen työmarkkinoille, lisäisi sosiaalista osallisuutta ja auttaisi luomaan lisää tulonmuodostuksen kannustimia kalatalousalalla ja kalastusyhteisöissä;
29. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tukemaan vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia käyttää mukautuvia kalastus- ja ulkoiluvälineitä; kehottaa perustamaan eurooppalaisen tietokannan kalatalousalan työtapaturmista ilmoittamista varten;
30. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen ennalta arvaamattomaan vaikutukseen, joka brexitillä voi olla kalastusalaan erityisesti rannikkoalueilla, joilla kalastuslaivastojen tilanne on pahin; katsoo, että tämä vaikutus ei kohdistu ainoastaan kalastusaluksiin ja niiden kalastajiin vaan koko yhteisöön ja rannikkoalueiden työllisyyteen.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	17.3.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 51 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Abir Al-Sahlani, Marc Angel, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, David Casa, Margarita de la Pisa Carrión, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Furlas, Cindy Franssen, Heléne Fritzon, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzì, Radka Maxová, Sandra Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoş Pişlaru, Manuel Pizarro, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Marie-Pierre Vedrenne, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Konstantinos Arvanitis, Marc Botenga, Johan Danielsson, Jeroen Lenaers, Pierfrancesco Majorino, Alin Miţuţa, Eugenia Rodríguez Palop, Anne Sander

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

51	+
ECR	Elżbieta Rafalska, Beata Szydło, Margarita de la Pisa Carrión, Lucia Ďuriš Nicholsonová
ID	Dominique Bilde, France Jamet, Elena Lizzi, Stefania Zambelli
NI	Daniela Rondinelli
PPE	David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Radan Kanev, Stelios Kympouropoulos, Jeroen Lenaers, Miriam Lexmann, Dennis Radtke, Anne Sander, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh, Tomáš Zdechovský
Renew	Abir Al-Sahlani, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, Radka Maxová, Alin Mituța, Dragoș Pîslaru, Monica Semedo, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Marc Angel, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Johan Danielsson, Estrella Durá Ferrandis, Hélène Fritzon, Alicia Homs Ginel, Pierfrancesco Majorino, Manuel Pizarro, Marianne Vind
The Left	Konstantinos Arvanitis, Marc Botenga, Sandra Pereira, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka

0	-

2	0
ID	Nicolaus Fest, Guido Reil

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	16.6.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 28 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, João Ferreira, Søren Gade, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Peter van Dalen, Emma Wiesner, Theodoros Zagorakis
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Manuel Bompard, Raffaele Stancanelli, Annalisa Tardino

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

28	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Raffaele Stancanelli
ID	Rosanna Conte, France Jamet, Annalisa Tardino
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik, Theodoros Zagorakis, Peter van Dalen
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Giuseppe Ferrandino, Predrag Fred Matic, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard, João Ferreira
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

0	-

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää